

Obljubo, da se bom kmalu vrnil v Budimpešto, sem izpolnil že ob koncu leta 2014. To je že moj peti obisk madžarske prestolnice. Vsi moji dosednji obiski so bili omejeni le na ogled ožjega mestnega središča, zanemarljivo pa sem obisk mestne okolice in ogled muzejev, razstav. Budimpešta, še se bova videla!

Sobota, 27. 12. 2014

Ljubljana: 31.264 km
Lendava: 31.496 km 232 km

Odhod iz Ljubljane v dopoldanskem času. Najprej sem se odpeljal v Grosuplje, kjer me je čakala sopotnica. V dnevnem baru Amazonka sva popila kavo in naredila krajši načrt najinega potovanja. Glede na vremensko napoved sva ugotovila, da bova morala sproti pripravljati plan, kajti obeta se močnejša ohladitev s sneženjem in vetrom. Prvi postanek sva naredila v Lormarjih, na Petrolovem bencinskem servisu, kjer sem napojil žejnega konjička (59,59 lit/70,00 €). Registracija v hotelu Lipa, postavitve avtodoma in kopanje do večerje.

Kamp Lipa – Terme Lendava
Tomšičeva 2a
9220 Lendava

☎ 0038625774468

N 46,551674
E 16,458611

<http://www.sava-hotels-resorts.com/sl/nastanitve/terme-lendava/kamp-terme-lendava/>

Kljub hladnemu večeru in vetru sva se odpravila na potep po mestu. Mestne ulice, ki so bile okrašene času primerno in trg pred hotelom Elizabeta, kjer so bile postavljene stojnice za prodajo domače obrti in izdelkov iz Prekmurja, so samevale. Večerni sprehod po Lendavi sva »začnila« s plesom, »one man band« je igral samo za naju. Pričelo je snežiti.

Nedelja, 28. 12. 2014

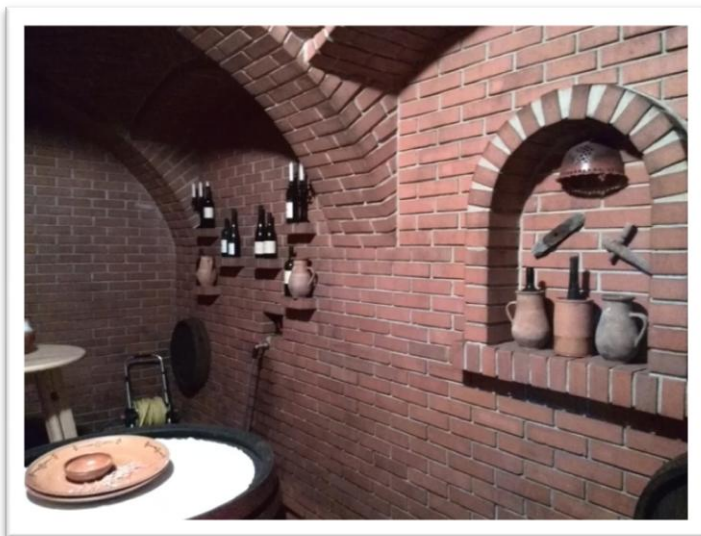

Prebudili smo se v sneženem jutru. Marljivi upravljalci kampa so že odstranjevali sneg. Zapadlo je okoli 8 cm snega (v Ljubljani 25 cm). Tako veter, kot sneg, naju nista odvrnila od najinega načrtovanega pohoda po Dolgovaških in Lendavskih goricah. Zaustavila sva se v vinski kleti Kelenc.

Začetek vinarske poti vinarjev Kelenc sega na začetek 20 stoletja okrog leta 1920. Takrat je, po vrnitvi iz Amerike Janez Berden (prastari oče sedanjega lastnika

kleti) kupil približno 2 hektarja zemlje na katerem je bila že takrat stara podzemna vinska klet, v kateri

so pred časom hranili vina za Lendavskega graščaka. Nad njo je postavil hišo, v okolici zaoral nekaj njiv in zasadil približno 20 arov vinske trte. Kmetijo je nasledil sin Franc, ki je povečal vinograde in skrbno ohranjal tradicijo. Tretjo generacijo je zastopal njegov zet Vlado Kelenc, ki je že imel vinarske izkušnje, saj je njegov oče Martin prav tako imel vinograd. Na vinarski poti je prvi uvedel modernejšo vinogradništvo in vinarstvo. Površino vinogradov je še povečal in leta 1992 zgradil novo vinsko klet. Takrat so začeli tudi s stekleničenjem vina. Leta 2000 je prevzel klet Darko Kelenc in se dločil za poklicno pot v vinogradništvu in vinarstvu. Površine je povečal na sedajšnjih 24.000 trt, ki so na 6 ha

vinogradov. Sledil je nakup sodobne kletarske opreme in povečanje vinske kleti. Na zemljišču kjer stoji stara in nova klet je torej četrta generacija, ki je vzljubila vinsko trto in njen dar. V vinogradih, ki so na različnih legah se dela opravljajo skrbno. Rez je enošparonska in dvošparonska, vendar se zmeraj pazi, da se trta ne obremenjuje premočno. Zelena dela opravljajo ročno, medtem, ko škropijo in kosijo strojno. Trgatev poteka približno 3 tedne. Grozdje se obira ročno, nakar se nežno speclja in pripravlja za nadaljno

predelavo. Klet s kapaciteto 120.000 l je podzemna, kar pomeni, da je naravno ohranjena nizka temperatura tudi poleti. V kleti so vina, ki so del tradicije in so donegovana s prenešenim znanjem preko več generacij in vodenjem sodobnega kletarjenja. Plod tega je pestra ponudba vin, ki lahko zadovoljijo še tako prebranega potrošnika. Pridelujejo sortna bela, sortna rdeča in rose vina, ter belo in rdečo zvrst. Vsa vina so značilna za ta okoliš.

Vinska klet Kelenc
Lendavske Gorice 29
9220 Lendava

N 46°34'08.8"
E 16°27'33.0"

☎ 0038631564022

<http://www.vino-kelenc.com/>

Po pokušini vina in nakupa dveh buteljk sva pot nadaljevala proti Piramidi, ki stoji na 328 metrih nadmorske višine in je najvišja in obenem najbolj razgledna točka Lendavskih gor. Sprehodila sva se še do nekdanje karavle na nekdanji meji med Slovenijo in Madžarsko. Karavla kaže danes kaj klavrno podobo in je prepuščena propadanju. Verjetno bi tu lahko uredili turistično znamenitost, morda manjši muzej z osmico, za predstavitev vin, ki jih pridelujejo tukajšnji vinarji. Čakal naju je še spust v dolino v hladnem, vetrovnem vremenu in poledeneli poti. Za pot dolgo 11,33 km sva potrebovala 2 uri in 39 minut in porabila 932 kcal. Plavanje, pravzaprav namakanje v topli (do 38 °C) parafinski vodi je blagodejno vplivalo na telo po celodnevem izpostavljanju mrazu in vetru. Vremenska napoved za prihodnje dni ni bila preveč vzpodbudna, temperature naj bi se spustile tudi do 15 °C pod ničlo. Zatorej odločitev, da se odpraviva proti Budimpešti ni bila težka, še posebej, ker naj bi se tam temperature spustile »samo« do 4 °C pod ničlo.

Lendavske gorice

Vinogradi v snegu

Piramida

Miškova zidanica

Ponedeljek, 29. 12. 2014

Lendava: 31.496 km

Budimpešta: 31.783 km 287 km

Po zajtrku sva se odjavila (117,44 € za dve noči s parkiranjem, kopanjem in polpenzionom), na hitro pospravila avtodom in se odpeljala proti Budimpešti. Glede na vremensko napoved (veter, sneg, mraz) sva se odločila, da bova najin cilj dosegla po avtocesti. Na bencinskem servisu Pince sva dotočila gorivo in kupila vinjeto (58,50 lit/71,66 €; vinjeta 10,26 €). Med vožnjo sva opazovala vetrne vreče, ki so veselo poskakovale ali bile »položene« v vodoravno lego, na nebu so se menjavali oblaki in sonce. Prometa je bilo zelo malo, stopnjeval se je z bližino Budimpešte. Na enem izmed počivališč sva si privoščila kavo in rogljiček, ki sva ga kupila na jutranjih nakupih. Ko sva se pripeljala v Budimpešto sva se odločila, da se zapeljeva še skozi center mesta. V mestu je bilo veliko prometa. Posebno pozoren sem moral biti pri vožnji skozi semaforizirana križišča, saj je interval zelo kratek in kaj hitro se zgodi, da zapreš pot voznikom, ki jim na semaforju sveti zelena luč. GPS naju je pripeljal do že znanega kampa Zugligeti »Niche«. Kamp je bil že skoraj poln, sprejem zelo organiziran. Skupaj z uslužbencem sva postavila avtodom na parkirno mesto, ga označila z opozorilnimi znaki in priključila na elektriko. Prav kmalu sem ugotovil, da bodo težave z elektriko, saj je »metalo« varovalko iz napetosti in tako smo posledično ostali brez električne energije. V

prihodnjih dneh sem ogrevanje kombiniral (elektrika/plin). Ko sva prišla v recepcijo na prijavo, so naju presenetili s pijačo dobrodošlice (kuhano vino) in domačim pecivom. Nabavila sva še dnevne avtobusne vozovnice za avtobusno linijo št. 291, s katero se bova pripeljala v mestno središče in vstopnice za turistični avtobus HOP ON HOP OFF. V nasprotju z bivanjem v Lendavi, sva si morala tu večerjo skuhati. Makaroni s paradižnikovo omako so se zelo prilegli.

Zugligeti »Niche« Camping
Zugligeti útca 101
1121 Budimpešta

☎ 003812008346

<http://www.campingniche.hu>

N 46,551674
E 16,458611

Kamp Zugligeti »Niche« je bil odprt leta 1986 v »dolini« Buda Mountains. V preteklosti je bil tukaj tramvajski terminal »tram 58«. Dva tramvaja sta danes recepcija kampa in manjša trgovinica (trenutno ne obratujeta). Glavna stavba nekdanjega terminala v kateri je tudi restavracija »58 cafe«, ki ponuja madžarske specialitete je spomeniško zaščitena. Kamp, ki je odprt celo leto lahko gosti do 40 avtomobov in 30 gostov s šotori. Kamp je opremljen s sanitariji (WC, tuš, sveža in odpadna voda, fekalije) in električnimi

priključki. Samopostrežni zajtrk je vključen v ceno kapiranja. V neposredni bližini je je končna postaja avtobusne linije št. 291 in spodnja postaja žičnice, ki te popelje na Buda Mountains.

Budimpešta¹

Današnja Budimpešta se razteza na 525,16 km². V mestu živi 1.741.041 prebivalcev (leto 2011). Najvišja nadmorska višina je 527 m in najnižja 96 m.

Budimpešta se razteza ob obeh bregovih reke Donave, ki teče od severa proti jugu. Razdeljena je na 23 okrožij, vsako okrožje je občina. Na desnem bregu se nahajata nekdanje samostojno mesto Budim (Buda) in severno od njega stari Budim (Óbuda). Na levem bregu reke se nahaja Pešta. Na Donavi je nastalo tudi nekaj otokov. Severno od mestnega središča sta Margit-sziget (Margaretin otok, poimenovan po hčeri Béle IV.) in Óbudai-sziget (Starobudimski otok). Ob vstaji leta 1849 so se pojavile zahteve po združitvi treh omenjenih mest. Habsburška oblast se je temu upirala vse do leta 1873, ko je »združena« Budimpešta postala glavno mesto ogrskega dela 1867 ustanovljene Avstro-Ogrske. Arheološke najdbe dokazujejo poseljenost območja današnje Budimpešte že v kameni dobi. Pozneje je

¹ Vir: Wikipedia; <http://sl.wikipedia.org/wiki/Budimpešta>; datum vpogleda 12.10.2013

na mestu današnje Óbude keltsko pleme Evariski ustanovilo majhno naselbino Ak-Ink (bogate vode). Na njenih temeljih so Rimljani leta 89 ustanovili mesto Aquincum, ki je leta 106 postalo glavno mesto province Spodnja Panonija in to ostalo vse do konca 4. stoletja. Na mestu današnje Pešte je stalo mesto Contra Aquincum (Trans Aquincum). V 5. stoletju, obdobju Hunov je kralj Atila zgradil svoje mesto. Leta 896 so območje današnjega mesta zasedli Madžari in postopoma so nastala do leta 1873 tri, že omenjena samostojna mesta, Stari Budim, Budim in Pešta.

Leta 1241 so Mongoli napadli Pešto in prek zamrznjene Donave še Budim. Zaradi tega je dal kralj Béla IV. utrditi grič na desnem bregu reke Donave. Znotraj te utrdbe je nastal novi Budim, ki je leta 1247 postal sedež kraljevega dvora, leta 1361 pa tudi glavno mesto Madžarske. Budim je doživel razcvet v času Sigismunda Luksemburškega in še zlasti Matije Korvina (kralja Matjaža), ki je dal sezidati renesančno palačo in ustanovil knjižnico.

Turki so zasedli Pešto leta 1526 po zmagi v bitki pri Mohácsu. Budim so zasedli 15 let kasneje. Prestolnica se je preselila v Pozsony (današnja Bratislava), Budim pa je postal glavno mesto turške province. Do turškega umika leta 1686, ko so današnje Madžarsko zasedli Habsburžani, je večina stavb zaradi ne vzdrževanja propadala, le nad termalnimi vreli so nastala kopališča. Največji razcvet v tem času je doživela Pešta, od leta 1723 tudi sedež uprave madžarskega dela kraljevine. Leta 1777 se je v Budim iz Nagyszombata (današnje Trnava) preselila univerza, ki se je že čez 7 let preselila v Pešto. Leta 1784 se je prestolnica iz Bratislave ponovno preselila v Budim. V času grofa Istvána Széchenyja so vsa tri mesta doživela ponoven razcvet in pričela dobivati današnjo podobo. Zlasti peštanska stran se je še naprej razvijala, mesto je postalo prometno vozlišče države, leta 1896, ravno na 1000. obletnico madžarske osvojitve Panonije, pa je kot drugo mesto na svetu (za Londonom) dobilo podzemno železnico.

Razvoj mesta je zaustavila prva svetovna vojna, po kateri je postalo prestolnica neodvisne, vendar s trianonsko pogodbo močno okleščene Madžarske. Med drugo svetovno vojno so leta 1944, po strmoglavljenju Miklósa Horthyja, mesto zasedli Nemci in pobili približno tretjino izmed 500.000 budimpeštanskih Judov. Precej škode so povzročila tako bombardiranja ameriških bombnikov kot obleganje Rdeče armade, ki je 13. februarja osvobodila mesto.

Leta 1956 je izbruhnila madžarska protikomunistična vstaja, ki jo je sovjetska vojska s ogromno premočjo krvavo zatrla. Ubitih je bilo več deset tisoč ljudi, madžarskega predsednika Imre Nagya, ki se zatekel v Jugoslovansko ambasado (zraven Trga Herojev), je takratna jugoslovanska vlada izdala Sovjetom, ki so ga na tajnem procesu obsodili na smrt ter ga kmalu zatem usmrtili. Madžarska je tako ostala komunistična država in tudi članica Varšavskega Pakta še dobrih 30 let, kar je negativno vplivalo na njen razvoj, kot tudi na razvoj Budimpešte. Gospodarstvo, ki je bilo pred komunizmom enako gospodarstvu Avstrije, je bilo leta 1989 neprimerljivo slabše in je na nižjem nivoju še danes. Po letu 1956 je novi, Sovjetski Zvezi naklonjeni predsednik János Kádár z dovoljenjem SSSR uvedel reforme, ki so dokaj sprostile do tedaj trdi komunistični sistem. Tako so Madžari kot prvi izmed komunističnih držav imeli dostop do raznih »luksuznih« dobrin (hladilniki, TV, bolj založene trgovine kot v drugih komunističnih državah, ...). Sprostitev se je poznala tudi po nekoliko bolj sproščenem vzdušju kot drugje, npr. prosta potovanja po državi in v druge komunistične države, itd. Glavni razlog za te spremembe je bil strah pred ponovno vstajo madžarskega ljudstva proti komunizmu. Tako je bila Madžarska, predvsem pa Budimpešta najbolj svobodna komunistična država razen Jugoslavije. Leta 1950 so mesto povečali s priključitvijo številnih okoliških naselij. Večino vojnega razdejanja so uspeli odpraviti z obsežnimi obnovitvenimi deli v 50. in 60. letih.

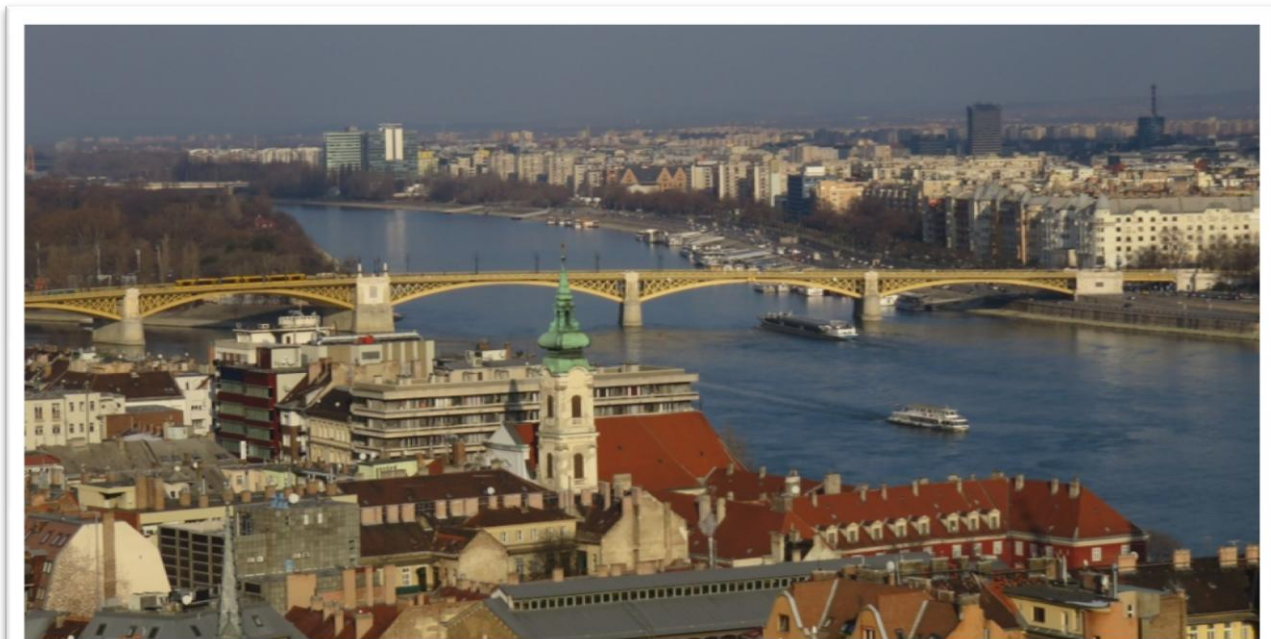
Zastava in grb mesta

Torek, 30.12.2014

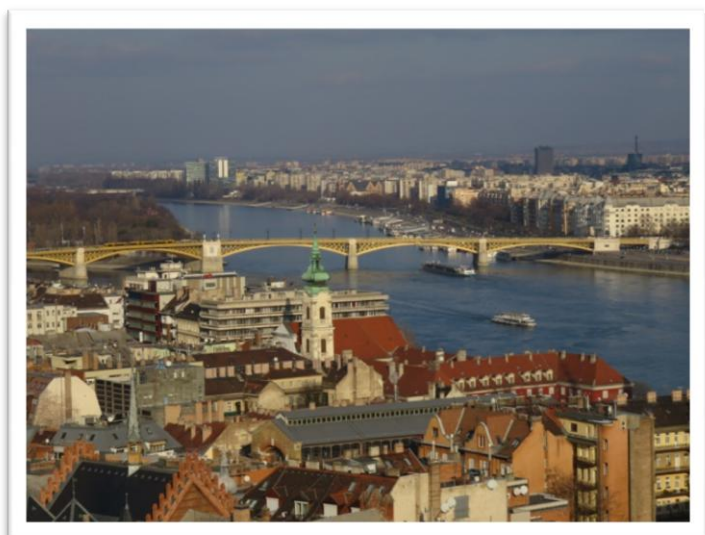
Takoj po obilnem samopostrežnem zajtrku sem poklical ga. Ireno v Sipras in se malo pogovoril glede elektrike, oziroma podatkov o moči varovalk in možnosti odprave težav. Stikala sem nastavljal na plinsko ogrevanje avtodoma in z avtobusom sva se odpeljala do Margaretinega mostu. Malček nespretno sem predvidel prihod v mesto in odhod prvega turističnega avtobusa, zato sva se odpravila peš mimo Parlamenta in preko Verižnega mostu do postaje št. 10 rumene proge. Ves čas sva uživala v pogledu na reko Donavo in Grajski hrib.

Donava

Donava je za Volgo najdaljša Evropska reka. Izvira pri stičišču rek Brigach in Breg v Schwarzwald (Nemčija) pri Donaueschingenu in teče 2850 kilometrov, dokler se ne izlije v obliki delte v Črno morje (Romunija). V svojem toku reka prečka ozemlje desetih držav: Nemčija, Avstrija, Slovaška, Madžarska, Hrvaška, Srbija, Bolgarija, Romunija, Moldavija in Ukrajina.

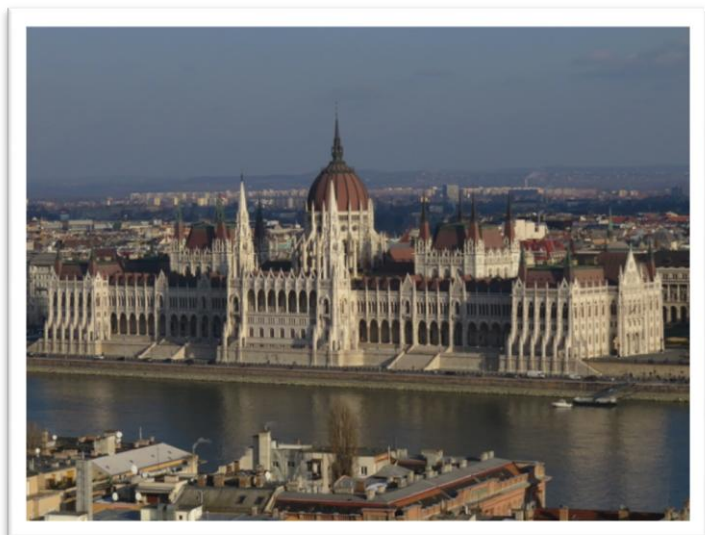

Margaretin most – 'Margit híd

Tako kot Margaretin otok je tudi Margaretin most poimenovan po princesi Margit, hčerki kralja Béle IV. iz 13. stoletja. Most je zasnoval francoski inženir Ernest Goudin. Gradili so ga med leti 1872 in 1876. Most izstopa zaradi svoje nenavadne zasnove v obliki črke V. Na cesto do samega otoka so se v zadregi spomnili kasneje in jo zgradili šele 20 let pozneje.

Parlament – Országház

Zgradba Madžarski parlament je sedež državnega zbora Madžarske. Parlament je ena od evropskih najstarejših zakonodajnih stavb, znan mejnik Madžarske zgodovine in priljubljena turistična destinacija v Budimpešti. Leži na levem bregu reke Donave. Madžarski parlament je trenutno največja zgradba na Madžarskem in še vedno najvišja stavba v Budimpešti. Objekt meri 268 metrov v dolžino in 123 metrov v širino. Notranjost zgradbe vsebuje 10 dvorišč, 13 potniških in tovornih dvigal, 27 vhodnih vrat, 29 stopnišč (stopnic je za 20 km) in 691 sob (vključno z več kot 200

pisarn). V višino meri 96 metrov (tako kot tudi bazilika sv. Štefana). Sedem let po združitvi treh mest so se odločili za izgradnjo skupne parlamentarne stavbe. Gradnja se je pričela leta 1885, stavba je bila odprta ob 1000-letnici države leta 1896, celotna gradnja pa se je zaključila leta 1904. Približno tisoč ljudi je bilo vključenih v razna gradbena dela. Pri gradnji so uporabili tudi veliko dragih kamnov, 40 kilogramov zlata in 40 milijonov opek. Stavba je grajena v gotskem slogu Revival. Zgradba ima simetrično pročelje in osrednji kupolo. Znotraj zgradbe sta dve popolnoma identični parlamentarni dvorani. Ena se uporablja za politiko, druga pa za vodene ogleda. Na fasadi so prikazane kipi madžarskih vladarjev, transilvanskih voditeljev in znanih vojaških oseb. Nad okni so slike grbov kraljev in vojvod. Glavni vhod je, po stopnicah, ki se nahajajo na vzhodni strani, obrobjen z dvema levoma. Zgradba madžarskega parlamenta je zgrajena po načrtih arhitekta Imreja Steindla in so jo gradili dolgi dvajset let (1884-1904).

Verižni most – Lándchid

Verižni most, prvi stalni most preko reke je bil zgrajen med letoma 1839 in 1849 po načrtih Angležev Tierneyja Williama in Adama Clarka, vendar je bil dne 18.1.1945 v bombnem napadu porušen. Most so

obnovili leta 1949, natančno 100 let po izvirni izgradnji. Na vsaki strani mostu je stolp, na katerega so pripete orjaške verige in po katerih je most dobil ime. Na strani Pešte se most prične na trgu Roosevelt. Na trgu stoji kip Istvána Széchenya (za kipom, stoji najstarejše budimpeštansko drevo, akacija), ki je leta 1820 naročil gradnjo verižnega mostu. Most se konča na Adam Clark trgu, na mestni strani Buda, v neposredni bližini vzpenjače, ki obiskovalce popelje na grajski grič. Na trgu je tudi spomenik v obliki številke 0 - ničelna

točka. Od tu merijo vse razdalje po državi. Most je dolg 380 metrov. Predor (alágút) pod Grajskim hribom je kasnejši projekt Adama Clarka. S predorom se je ukvarjal v letih 1853 do 1857. Predor je dolg 350 metrov in visok 11 metrov.

Verižni most – detajl, zadaj Parlament

HOP ON HOP OFF

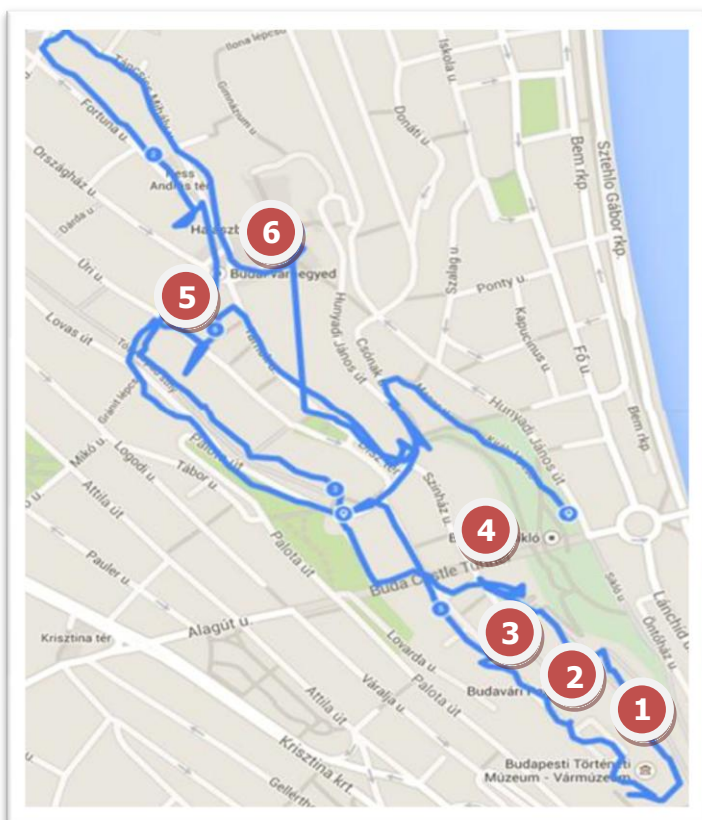
Najboljši način za ogled in spoznavanje mesta. Dnevna vozovnica, ki vključuje 3 proge in velja dva dni stane 6.000 HUF, oziroma 20 €. Za rdečo in rumeno avtobusno linijo ponujajo obiskovalcem neomejeno število voženj, za vožnjo z ladjo - modra linija po reki Donavi pa velja ena vožnja.

S turističnim avtobusom sva se prevozila celoten krog rumene proge, ki je trajal nekaj več kot 2 uri. Ko sva se vrnila na izhodiščno točko, sva se peš povzpela na grajski hrib. Najprej sva si v enem od lokalov privoščila kavo in pecivo, ki sva ga imela s seboj.

Grajski hrib – Várhegy

Grajski hrib, ki se dviga 170 metrov nad Donavo je bil leta 1987 vpisan na UNESCO- v seznam svetovne dediščine. Na grajskem hribu se nahajajo glavne mestne znamenitosti: Kraljeva palača, Madžarska narodna galerija, Budimpeški muzej zgodovine, Sándorjev dvorec, Matijeva cerkev, Ulica lordov, Trg Dunajskih vrat, cerkev sv. Marije Magdalene, Ribiška utrdba, Batthyányev trg in zgradba arhiva Madžarske.

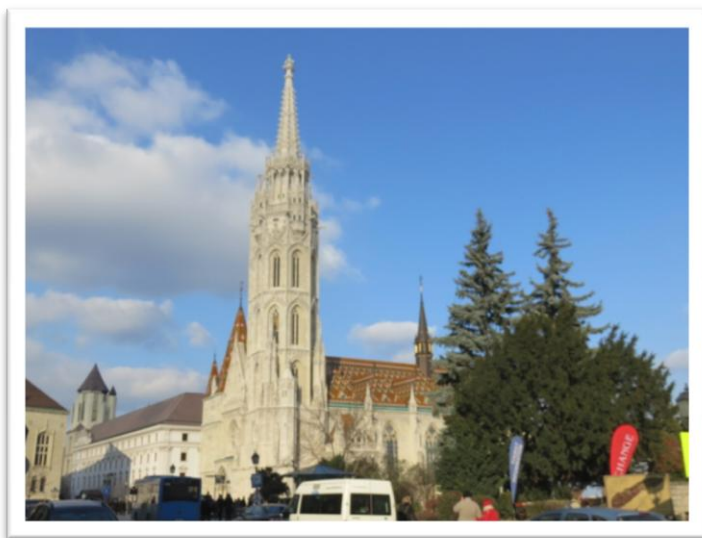
Znamenitosti na Grajskem hribu:

- 1 Kraljeva palača
- 2 Madžarska narodna galerija
- 3 Budimpeški muzej zgodovine
- 4 Sándorjev дворец
- 5 Matijeva cerkev
- 6 Ribiška utrdba

Po Grajskem giču sva prehodila nekaj manj kot 7 km. Najprej sva se sprehodila po trgu pred Matijevo cerkvijo in po Ribiški utrdbi.

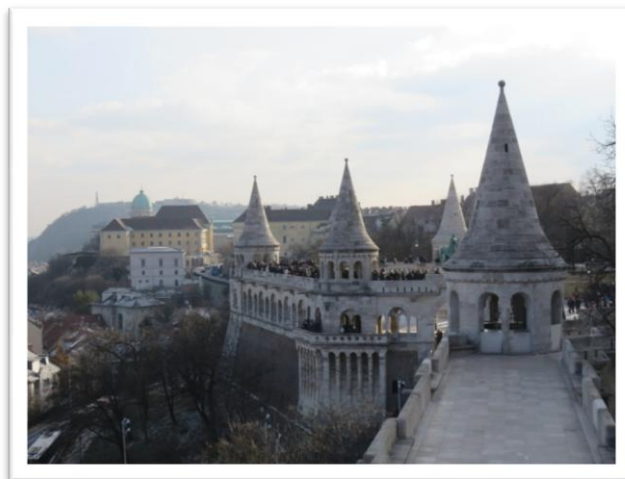
Matijeva cerkev – Mátyás templom

Ko je bila prvotna cerkev leta 1241 uničena, so v letih 1255 do 1269 zgradili novo, znotraj utrjenega mesta kralja Béle IV. Cerkev je bila večkrat prezidana, Matija Korvin jo je v 15. stoletju razširil, postavil je jugozahodni stolp. V cerkvi, ki je služila nemško govorečim prebivalcem, so kronali madžarske kralje. Turki so jo leta 1536 požgali in na njenem mestu postavili mošejo, do leta 1869 pa so jo rekonstruirali v prvotni gotski obliki. Zadnja faza obnove je potekala v letih 1873 do 1896, ko jo je Frigyes Schulek predelal v neobaročnem slogu. V triladijski cerkvi, katere notranjost je s freskami poslikal Bertalan Székely, je pokopan kralj Béla III.

Ribiška utrdba – Halászbástya

Utrdba je zgrajena v neoromantičnem slogu leta 1901, po načrtih Frigyesa Schuleka. Sedem snežno belih stolpičev utrdbe predstavljajo sedem madžarskih plemen, ki so se naselila leta 896. V drugi vojni je bila, kot ostali del stavb grajskega hriba, zelo uničena in so jo na novo pozidali po originalnih načrtih. Na vrhu Grajskega hriba se je nekoč nahajala mestna ribja tržnica, kjer so prodajali ribe iz Donave, zato se je vse okolica imenovala ribiško naselje. Čeprav se celoten kompleks imenuje ribiška utrdba, ni bila nikoli postavljena v obrambne namene, niti se ni v te namene uporabljala. Zgrajena je bila predvsem in izključno kot prostor za uživanje pogleda na mesto. Na trgu pred ribiško palačo stoji spomenik prvega madžarskega kralja Štefana I. (István I.), ki ga je leta 1906 postavil Alojs Stróbl, leta 1901.

Ribiška trdnjava

Spomenik Štefanu I.

Parlament iz Ribiške trdnjave

Ko sva se sprehajala mimo palače Sándor sva lahko uživala v postopku menjave častne straže.

Sándorjev dvorec - Sándor palota

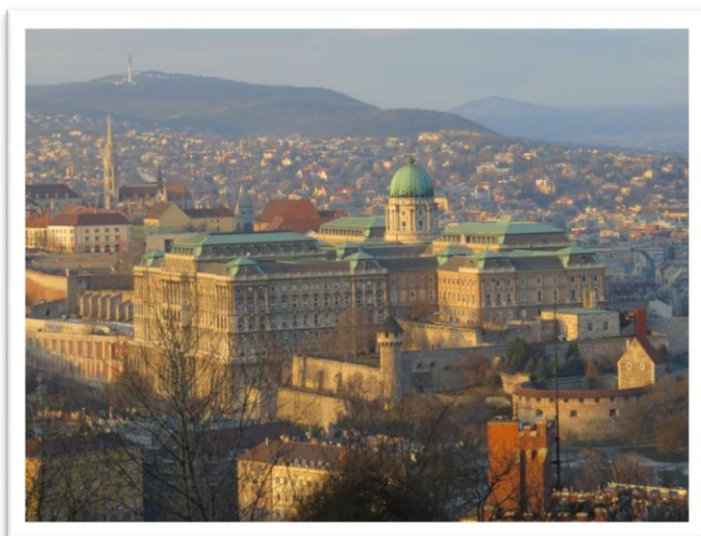
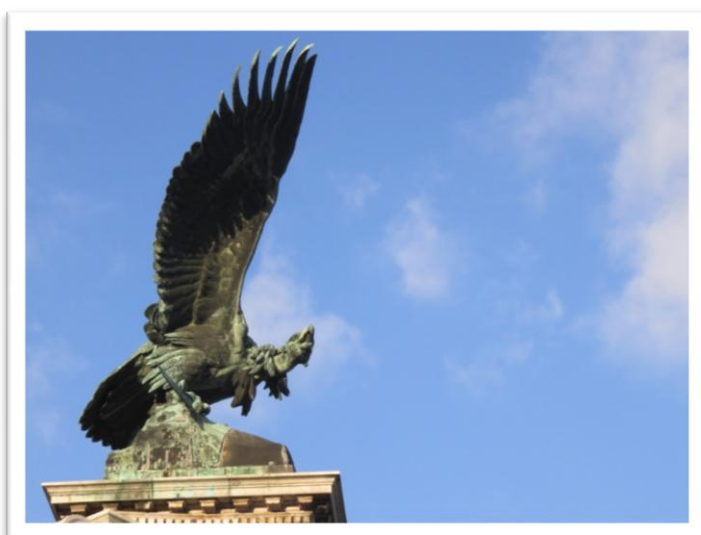
Dvorec je uradna rezidenca madžarskega predsednika. Dvorec sta zasnovala Mihály Pollack in Johann Aman po naročilu grofa Vincenta Sándorja leta 1806. Leta 1944 je bil močno poškodovan, po drugi svetovni vojni so ga skoraj v celoti obnovili. Leta 1941 je v palači, po napadu Nemčije na Jugoslavijo, storil samomor tedanji madžarski ministrski predsednik Pál Teleki.

Menjava častne straže pri dvorcu Sándor

Mimo Tutula sva se po stopnicah spustila proti Kraljevi palači, Madžarski narodni galeriji in Budimpeštanskemu narodnemu muzeju. Kljub hladnemu vremenu sva srečevala polno turistov.

Turul

Turul je ogromen, iz brona ulit mitološki ptič starodavnih Madžarov, ki varuje vhod v grajsko palačo. Turul je simbol moči, trdnosti in plemenitosti, in je še danes v uporabi na grbu iz madžarske vojske.

Kraljeva palača

Kraljeva palača je sestavljanka več zgradb. Večino današnje habsburške palače so zgradili v 18. stoletju, v času vladavine Marije Terezije (baročna podoba). Prvi grad so zgradili ob koncu 13. stoletja (1255), ki jo je dal zgraditi kralj Béla IV. V času kralja Matije I. so ga preuredili (1458). Naslednja obnova je potekala po požaru leta 1848 (1894-1906). Po poškodbah, ki so nastale med drugo vojno, so palačo znova obnovili, s tem, da so nekatere dele (kupola) zgradili polnoma na novo. Zadnji stanovalec je bil regent in admiral Horthy, ki je tu živel v letih 1919 do 1945. V grajskem hribu se nahaja kompleks rovin v dolžini 28 km. Podzemne jame so nastale kot posledica vročih vodnih izvirov.

Madžarska narodna galerija – Magyar nemzeti Galéria in Budipeštanski muzej zgodovine in Széchenyeva knjižnica

V kraljevi palači sta danes tudi Madžarska narodna galerija in Budipeštanski muzej zgodovine. V galeriji je razstavljeno več kot 40.000 predmetov – zbirka madžarskih umetniških del, ustvarjenih od srednjega veka do danes. Muzej hrani redke artefakte (predmeti človeške izdelave) in zgodovinske dokumente. V knjižnici so shranjeni vsi izvodi Madžarskih izdanih publikacij.

Kraljeva palača – kupola

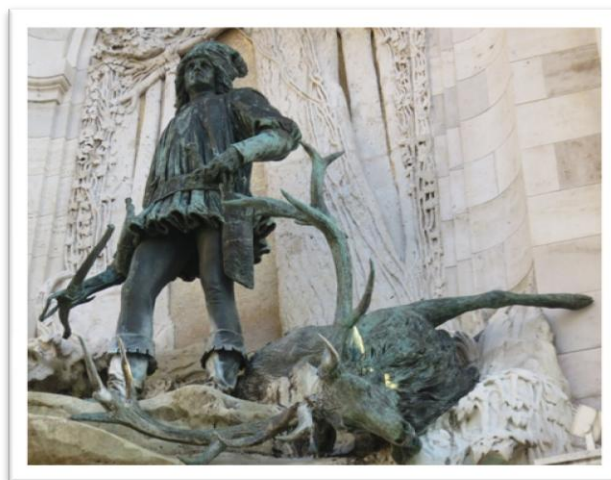
Kraljeva palača – dvorišče

Matijev vodnjak

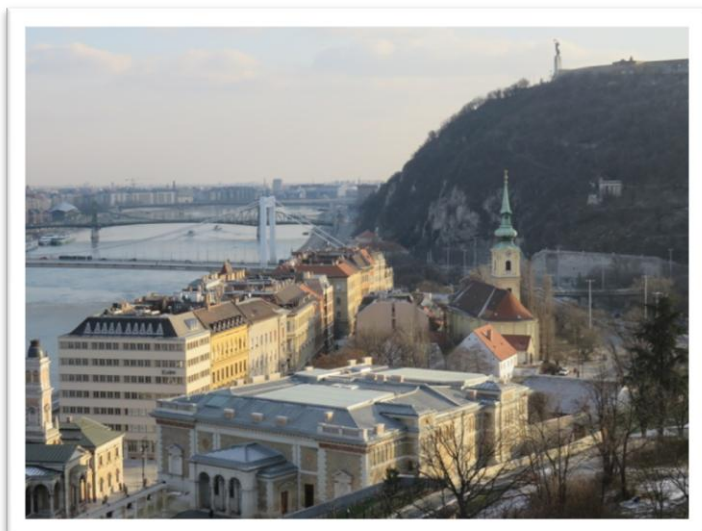

Po ogledu grajskega hriba sva se z rdečo linijo turističnega avtobusa odpeljala do Citadele na Gellértovem hribu.

Matijev vodnjak je leta 1904 postavil že omenjeni kipar Alojs Stróbl. Vodnjak upodablja legendarni dogodek v življenju Matije Korvina (Mátján Corvinus). Nekega dne je na lovu uzrl prelepo mlado dekle, Szép Ilonko, ki se je zaljubila v kralja na prvi pogled. Ko je izvedela, da je kralj, je ob spoznanju neuresničljive ljubezni umrla od žalosti.

Gellértov hrib - Gellérthegy

Gellértov hrib, na katerem so se po legendah sestajale vse madžarske čaravnice je najvišja točka Budimpešte. Hrib je znan po umoru škofa Gellérta. Na hribu, blizu hotela Gellért stoji tudi v cerkev preurejena jama. V zgodnjem srednjem veku je v njej živel puščavnik Ivan in uporabljal zdravilno vodo iz bližnjega izvira za zdravljenje bolnikov. Na hribu stoji Citadela in spomenik neodvisnosti. Po hribu je speljano veliko sprehajalnih poti.

Citadela - Citadella

Habsburžani so leta 1851 na mestu nekdanje zvezdarne zgradili to trdnjavo, namenjeno lažjemu dušenju nemirov po porazu Madžarov v boju za neodvisnost v letih 1848-1849. Vendar jo niso nikoli uporabljali za njen predvideni namen. Čeprav so Madžari v skladu s pogodbo o dvojni momarhiji leta 1867 dobili delno samostojnost, so avstrijske sile ostale v citadeli do leta 1897.

Spomenik neodvisnosti

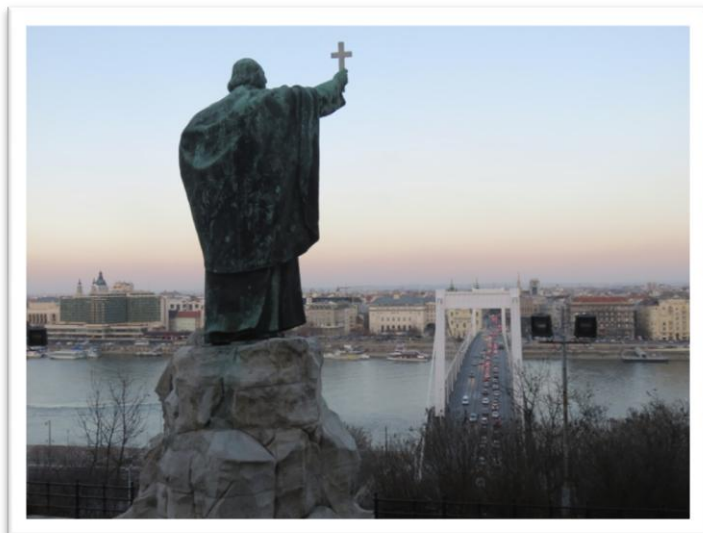

Ta mogočni spomenik vsem madžarskim vojakom, je najbolj sporen spomenik na Madžarskem. Leta 1943 ga je izdelal Szigmond Kisfaludi Stróbl v spomin Istvánu, sinu admirala Horthyja, ki je izginil v zračni bitki na vzhodni fronti leta 1942. Velikanski kip ženske pred Citadelo, naj bi po prvotnih načrtih v rokah držal avionski propeler, vendar ga je Rdeča armada v času gradnje zamenjala s palmovim listom in je postal pomnik sovjetske osvoboditve Budimpešte. Napis na podstavku je bil do leta 1989 posvečen

Rdeči armadi, po tem letu pa spomenik izkazuje čast vsem, ki o dali življenja za blaginjo Madžarske.

Ko sva zaključila z ogledom Citadele, sva sesprehodila po sprehajalnih poteh, pričel se je spuščati mrak, ozračje se je ohlajalo, zato sva se po stezicah hitro odpravila proti reki Donavi. Zaustavila sva se še pri spomeniku škofa Gellérta.

Spomenik škofa Gellérta

Legenda pravi da so škofa Gellérta, ki je kralju Štefanu pomagal pri spreobračanju njegovih ljudi v krščanstvo pretepli do smrti s koli in ga s hriba pahnili v Donavo. Dež je še sedem let Gellértovo kri spiral s skal. Spomenik stoji ob vznožju Gellértovega hriba in preko Elizabetinega mostu s križem v roki zre v Pešto. Skale pod spomenikom simbolično spira umeten slap.

Ker sva imel do odhoda ladjice, s katero sva se popeljala po Donavi še nekaj časa, sva se odločila za ogled budimpeštanske osrednje pokrite tržnice, ki stoji nedaleč od Elizabetinega mostu.

Osrednja pokrita tržnica

Na prelomu 19. in 20. stoletja so v Budimpešti namesto majhnih tržnic na prostem, zgradili pet velikih tržnih dvoran. Glavno tržnico so leta 1999 renovirali. S tem je izgubila nekaj svojega čara. V pritličju so v glavnem stojnice s sadjem in zelenjavo, z madžarskimi salamami in klobasami, s siri, s kruhom in pecivom in z drugo hrano. V prvem nadstropju so postavljene stojnice s spominki in izdelki lokalnih obrti ter oblačili. V posebnem delu si lahko privoščite znamenite madžarske klobase in druge mesne jedi ter palačinke.

Po ogledu tržnice sva se odpravila na dok številka 8, da bi se vkrcala na »najino« ladjico. Videla sva napis HOP ON HOP OFF, na ladjico je čakala že dolga vrsta čakajočih in tudi midva sva se postavila na konec vrste. Na srečo sva še enkrat pogledala v vodnik in ugotovila, da stojiva na napačnem doku. Hitro sva se odpravila do pravega doka in prav kmalu smo se vkrcali na ladjico in se popeljali po Donavi. Veličasten pogled na osvetljen Gellértov hrib z razsvetljenim spomenikom nadvisnost, na Grajski hrib s Kraljevo palačo in Ribiško trdnjavo, Parlament in mogočne zgradbe na obeh bregovih reke. Odločila sva se, da se izkrcava

na Margaretinem otoku. Peš sva se odpravila do postaje na Margaretinem mostu in se odpeljala v avtokamp. Za večerjo makaroni in omaka.

Sreda, 31.12.2014

Podoben jutranji obred, le malček dlje sva poležala, saj je pred nami najdaljši dan v letu. Z avtobusom sva se odpeljala do železniške postaje Nyugati. Po ogledu postaje sva šla do Trga herojev. Sprehod po trgu in ogledovanje stebra, kolonad in kipov.

Železniška postaja Nyugati

Železniška postaja Nyugati je ena od treh glavnih železniških terminalov v Budimpešti. Postaja je bila zgrajena 28.10.1877 po načrtih Augusta de Serresa (Eiffel). Na tem mestu je stala železniška postaja zgrajena leta 1846 za potrebe prve železniške proge na Madžatskem Pest-Vác. Na tej postaji se srečujejo samo proge notranjega železniškega prometa. Leta 2011 so tu snemali film Misija Nemogoče: Protokol duh.

Trg herojev – Hősök tere

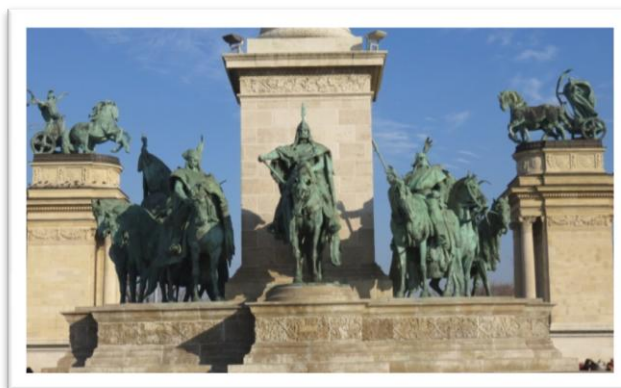
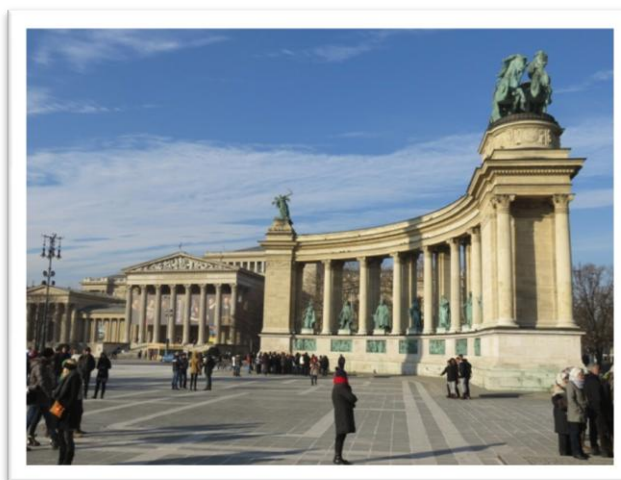
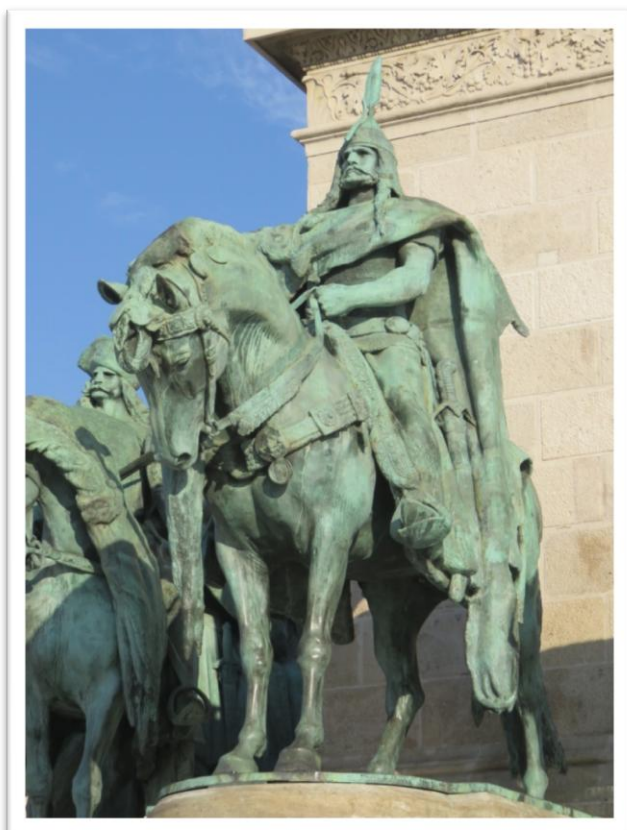
Trg je bil zgrajen leta 1896, torej ob tisočletnici Madžarske poselitve območja današnje Budimpešte, z Árpádom na čelu. Trg obdajata dve helenistični stavbi: Muzej upodablajočih umetnosti in Palača umetnosti, med njima pa stoji spomenik tisočletnici, tudi s slovenskim privdihom. V času praznovanja tisočletnice so v Budimpešti zgradili prvo progo podzemne železnice v celinski Evropi, postavili prve svetilke plinske javne razsvetljave in

zgradili veliko število secesijskih zgradb. Árpád je zavzel panonsko nižino že leta 894, vendar so Madžari, zaradi dejstva, da spomenik ni bil zgrajen pravočasno, prilagodili uradno zgodovino. Sredi trga stoji jonski steber s kipom nadangela Gabrijela, ki v rokah drži krono sv. Štefana. Ob vznožju stebra je upodobljen Árpád in madžarski plemski poglavarji, ki so prispeli skupaj z njim. V polkrožnih kolonadah so kipi pomembnih madžarskih kraljev in junakov. In zakaj ima ta spomenik slovenski pridih?

György Zala² (*16. april 1858, Lendava; † 31. julij 1937, Budimpešta) György Zala se je rodil kot György Mayer v meščanski obrtniško-trgovski družini. Družina Mayer se je priselila v te kraje v 18. stoletju z Bavarske. Oče je imel tovarno porcelana v Pápi (Madžarska). Mladi György je kmalu izgubil starše. O letih, ki jih je družina preživela v Lendavi, je znanega le malo. Srednjo šolo je končal v Budimpešti. Najprej se je vpisal na tehniško fakulteto, nato pa prestopil na šolo za modeliranje in risanje. Rad bi postal slikar, toda Adolf Huszár ga je zvalil h kiparstvu. Prvo delo „K skali prikovan Prometej“ mu je prineslo državno štipendijo. Leta 1879 je odšel na Dunaj in postal učenec Edmunda Hellmerja. Leta 1880 je odpotoval v München, kjer se je učil pri mojstru Josephu Knablu. Njegovo idilično plastiko „Otroka je strah“ (1882) je tamkajšnja kritika lepo sprejela. Po vrnitvi domov leta 1884 se je navezal na

madžarsko prestolnico. Umetniki so tudi v tistem času radi uporabljali umetniška imena, in tako je umetnik zaprosil za priimek Zala po županiji, od koder je prihajal. Popolni razcvet umetniškega ustvarjanja Györgya Zale se je zgodil konec 19. stoletja. Njegova življenjska pot je bila bogata z uspehi, priznanji in bleščečimi vzponi, a tudi težka, naporna in polna silovitih napadov, bridkih žalitev in

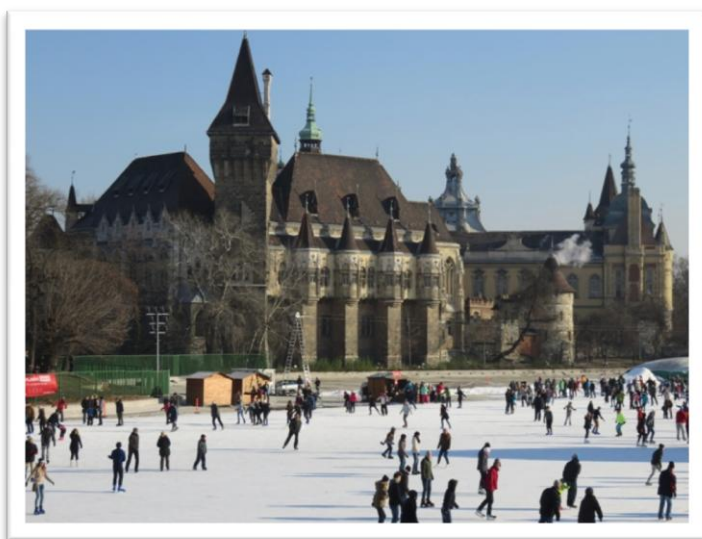

² Vir: Wikipedia; <http://www.pomurci.si/?id=642>; datum vpogleda 15.01.2015

trpljenja. 1894 so mu poverili izdelavo spomenika ob tisoči obletnici naselitve Madžarov. Spomenik je bil odkrit leta 1929 v Budimpešti na Trgu herojev. Nekaj Zalovih znamenitih del: konjeniški kip grofa Andrásyja, kipi Ferenca Deáka, kip kraljice Elizabete, kip Marija in Magdalena. Pokopan je na pokopališču Kerepeši v Budimpešti.

V neposredni bližini Trga herojev se nahaja mestni park – Városliget. Odpravila sva se na potep po delu parka. Najprej sva opazovala drsalce na zaledenem umetnem jezeru pred gradom Vajdahunyad. Mimo gradu do kipa Anonymusa in v park. Prehodila sva le delček parka, malček zaradi mraza, malček zaradi tega, ker naju je preganjal čas. Mimo kopališča Széchenyi in živalskega vrta do jezera s prijetno toplo vodo, polnega rac in galebov.

Grad Vajdahunyad

Sredi mestnega parka stoji grad, kjer se mešajo renesančni, gotski, baročni in romanski slog. Najprej so ga postavili kot montažno kuliso za milenijska praznovanja. Na istem mestu je arhitekt Ignác Alpár zgradil »pravi« grad. Vsak del gradu odseva eno od pomembnih madžarskih zgradb, skupaj pa predstavljajo več kot 20 znanih madžarskih zgradb. V baročnem delu gradu danes domuje Muzej kmetijsta. Ostali prostori gradu so za javnost zaprti.

Kip Anonymus

Kip stoji v grajskem dvorišču. Anonymus je živel v 12. stoletju. Anonymus, njegova prava identiteta ni znana, je bil notar in kronist madžarskega kralja Béle III. Anonymus je najbolj znan po svojem delu Gesta Hungarorum (Dejanja Madžarov), napisana v latinščini okoli 1200. To delo zagotavlja najbolj natančno zgodovino prihoda Madžarov v Panonsko nižino. Večina njegovih poskusov, da pojasni izvor številnih madžarskih krajevnih imen so podprta z moderno etimologijo.

Kopališče Széchenyi

Kopališče Széchenyi, odprto leta 1913, je ogromen kompleks pokritih in letnih bazenov, kjer najdete tako najgloblji, kot najtoplejši bazen na Madžarskem.

Odpravila sva se proti največji železniški postaji na Madžarskem, Keleti. Temperatura se je pričela počasi nižati. Cel dan smo »preživljali« v temperaturi med -2 °C in -4 °C. V enem izmed lokalov sva si privoščila kavo in krajši počitek. Ogledala sva si železniško postajo Keleti in se po

budimpeštanskih ulicah mimo spomenika revolucije sprehodila do župne cerkve sv. Elizabete. Pohajanje po mestu sva nadaljevala do Sinagoge. Poiskala sva postajališče št. 1. turistične proge HOP ON HOP OFF in se popeljala po celotni rdeči progi.

Železniška postaja Keleti

Železniška postaja Keleti je največja postaja v Budimpešti in na Madžarskem. Zgrajena je bila med letoma 1881 in 1884 po načrtih Gyule Rochlitz in Jánosa Feketeházya. Glavna fasada je okrašena z dvema kipoma (James Watt in George Stephenson).

Cerkev sv. Elizabete

Prva cerkev na tem mestu je stala že leta 1881, vendar je postala premajhna. Novo so zgradili v stilu neogotike v času od 1893-1900. Arhitekt zgradbe je bil Imre Steindla (Parlament in mestna hiša v Váci ulici). Osnova za izgradnjo te cerkve je bila cerkev v Marburgu Nemčija). Cerkev je bila v času II. svetovne vojne uničena. Obnova cerkve se je zaradi različnih vzrokov začela šele leta 1994.

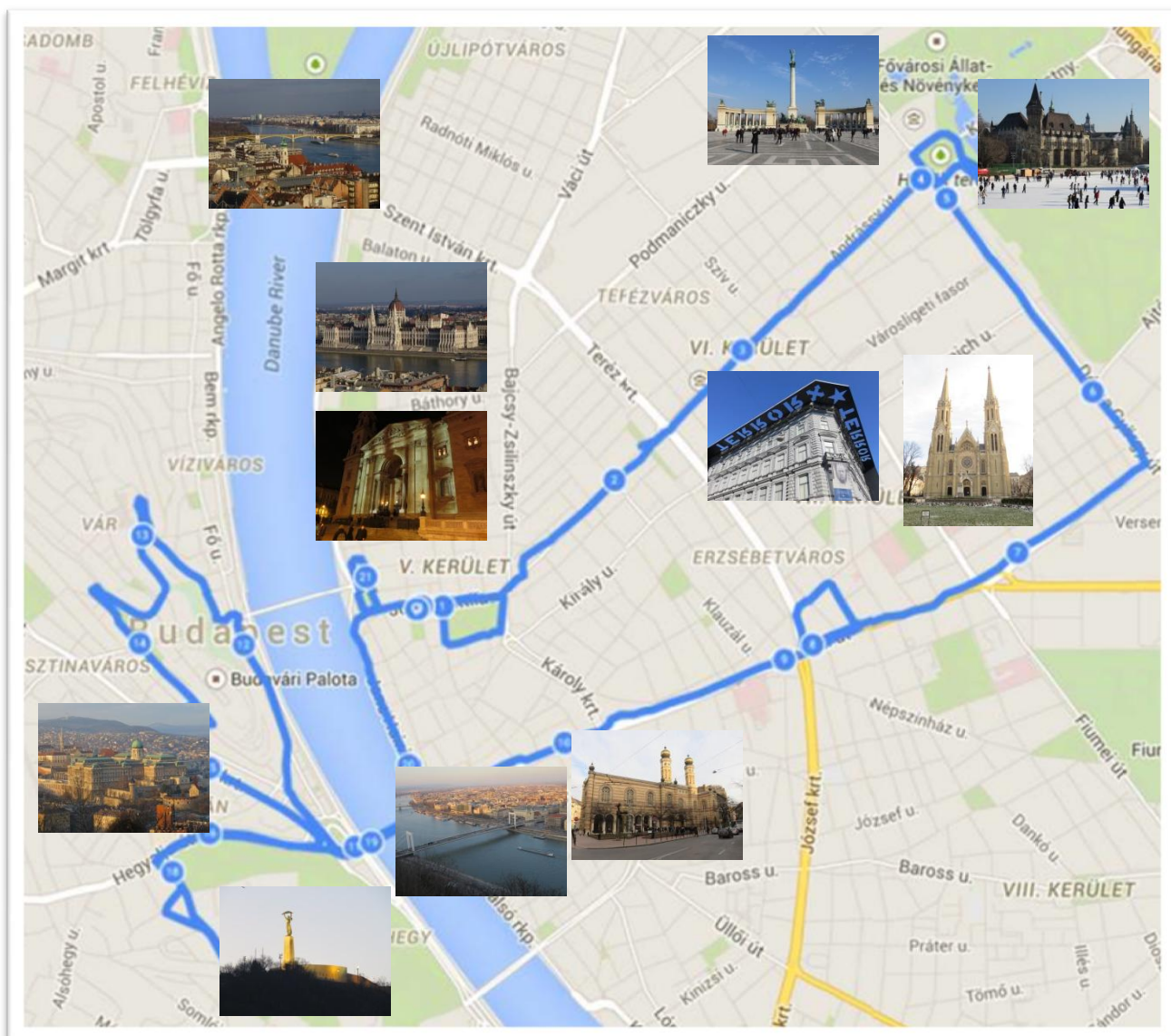
Velika Sinagoga - Zsinagóga

To je največja sinagoga v Evropi. V letih od 1854 do 1859 jo je zgradil dunajski

arhitekt Ludwig Förster. V njej je prostora za 3000 ljudi. V njeni zasnovi (to kažeta predvsem oba stolpa, zgrajena po vzoru krščankih zvonikov) se je skrivala želja Židov, da se vklopijo v madžarsko družbo. Med drugo svetovno vojno je bilo tu taborišče. Židi so se na Madžarskem prvič pojavili v 13. stoletju na območju današnje Óbude. V 19. stoletju je prišel drugi val priseljencev, ki so se naselili zunaj mestnega obzidja. Njihova skupnost se je uspešno razvijala do leta 1941, ko je pronacistični režim admirala Horthyja

sprejel protižidovske zakone. Leta 1944 so območje Velike sinagoge spremenili v geto. Ob Sinagogi je Židovski muzej, ustanovljen leta 1931, kjer še vedno hranijo na tisoče artefaktov in sakralnih predmetov. Na dvorišču je spomenik 600.000 madžarskim Židom, ki so umrli v času nacizma.

Rdeča proga turističnega avtobusa HOP ON HOP OFF

Najina vožnja se je končala na vstopni postaji. Nad Budimpešto se je spustil mrak, urini kazalci so se vedno hitreje približevali polnoči. Sprehodila sva se še po ulici Váci. Pravzaprav je, samo ta ulica s svojimi dekoracijami, dajala prednovoletni občutek. Morda tu in tam kakšne okrašene ulice, nekaj okrašenih tramvajev, okrašeni hoteli, kakšna trgovina in tu se vse skupaj konča. Izven starega mestnega jedra sva redko kje videla okrašeno novoletno jelko ali izobešene lučke. Po mestu so hodili otroci in odrasli in večna jih je imela v ustih piščalke in neke vrste vuvuzel. Grozljivo. Na trgu pred baziliko sv. Štefana sva si privoščila še Kúrtóskalács zvitke testa, ki jih pečejo nad žarečim ogljem in posipajo s posipi različnih okusov. Midva sva izbrala kokosov in cimetrov posip. Najprej sva si želela dočakati novo leto na mestnih ulicah, vednar sva se odločila, da si pogledava še baziliko sv. Štefana (»light show« na pročelju bazilike), se sprehodiva mimo osvetljenega Parlamenta, potem pa z avtobusom že omenjene avtobusne linije 291 vrneva v avtodom.

Ulica Váci - Váci útca

Ulica Váci je ena najstarejših peštanskih ulic in je bila glavna povezava z mestom. Sestavljata jo dva dela, južni za nakupovanje in severni za restavracije, bifeje...

Bazilika sv. Štefana – Szent István templom

Bazilika je dobila ime po kralju Štefanu I. Bil je prvi Madžar, ki je sprejel krščansko vero in za to dejanje ga je papež leta 1000 okronal za kralja. Štefan je utdil Árpádsko dinastijo, ki je nato obstajala še 300 let. Bazilika je bila zgrajena med letoma 1851 in 1905 v obliki grškega križa, gradnjo pa so drug za drugim gradili arhitekti József Hild, Miklós Ybl in József Kauser. Bazilika je dolga 87,4 m, široka je 55 m in s kupolo 96 m visoka. Prvotna kupola bazilike se je zaradi slabo izbranih materialov in slabe gradnje porušila in so jo morali zgraditi še enkrat. Zvon v severnem zvoniku, težak nekaj kilogramov nad devetimi tonami, je bil zamenjan, saj so original odnesli nacisti ob umiku iz Budimpešte.

Najino potepanje po Budimpešti je tako končano. Ko sva prišla v avtodom, sva ugotovila, da je ponovno nekaj narobe z gretjem, vendar nama ni to pokvarilo razpoloženja. Pripravila sva silvestrsko večerjo, pripravila narezek, popila kozarček penine in v spanju skočila v novo leto.

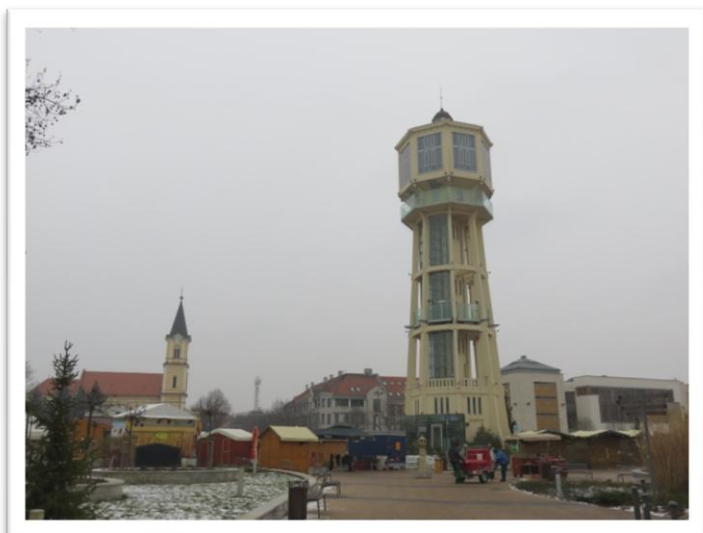
Četrtek, 01.01.2015

Budimpešta: 31.783 km

Mala Nedelja 32.128 km 345 km

Še zadnji zajtrk v kampu Zugligeti »Niche«. Ko sva se odjavila in plačala bivanje, sva prejela steklenico madžarskega vina. Na hitro sva pospravila avtodom in se odpravila proti novemu cilju, Bio termah v Mali Nedelji. Na prvi bencinski črpalki sem dolil tekočino za čiščenje vetrobranskega stekla. Hladno, vetrovno jutro. Zelo malo prometa. Malček pred odcepom za Siófok sva se odločila, da se zapeljeva v mesto in se sprehodiva po mestnem jedru. Z liftom sva se povzpela na vodni stolp in se v vrteči kupoli prepustila pogledom na mestno jedro. Žal je nizka oblačnost preprečevala pogled na širšo okolico. Sprehod po parku in ogledovanja umetniških skulptur. Pred mrazom sva se zatekla še v cerkev sv. Petra in Pavla. Cerkev je bila zgrajena leta 1888, vendar je bila med turškimi vpadi uničena.

Siofók

Cerkev sv. Petra in Pavla

Siófok leži na vzhodni obali Blatnega jezera (Balaton). Že 150 let velja za najpomembnejši kraj ob tem jezeru. Leta 1893 je dobil priljubljen kopališki kraj naziv zdraviliški. Kraj je prejel mestne pravice zelo pozno (druga polovica 20. stoletja). Z razvojem kraja so se pojavile tudi potrebe po vodovodnem omrežju. Arhitekta Árpád Guth in Jenő Gergely sta v mestnem središču zgradila (leta 1912) 45 metrov visok vodni stolp. Med drugo svetovno vojno je bil stolp poškodovan, vendar so ga leta 1945 rekonstruirali. Leta 1973 je stolp izgubil svoj namen. Zadnja rekonstrukcija stolpa je potekala leta 2013, od takrat naprej se v njem nahaja informacijsko turistični center, vodni zbiralnik pa gosti lokal Panorama cafe. Notranjost kupole se vrti, tako da med srebanjem kave lahko uživaš v pogledih na mesto in okolico. Na osrednjem trgu mesta je poleg vodnega stolpa še veliko kavarn in restavracij, ki kar vabijo k počitku ob kavi, čaju ali k okrepčanju z okusno madžarsko hrano.

Po ogledu mesta in kavi v eni od restavracij na trgu sva se odpeljala proti Mali Nedelji. V Lendavi sva se zapeljala z avtoceste in se zapeljala do Tropskega vrta v Dobrovniku. Žal je bil vrt zaprt, zato sva se odločila za ogled Plečnikove cerkve v Bogojini.

Cerkev Gospodovega vnebohoda

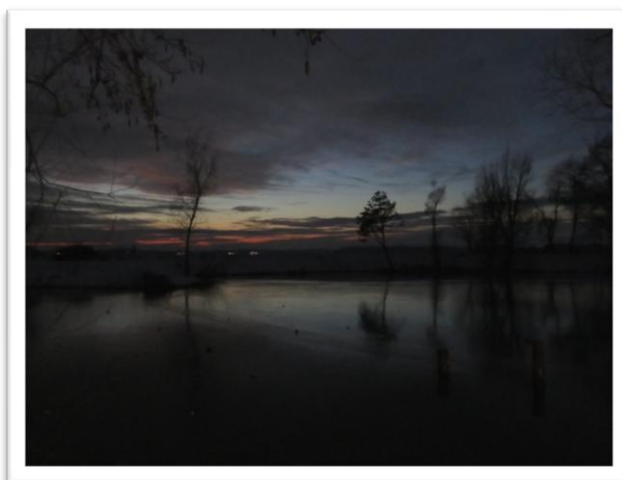
Prvotna cerkev, spomenik prekmurske gotike iz 14. stoletja, je ohranjena in služi v novi cerkvi kot kor in podkorna lopa ter predstavlja dostop v novo cerkev. Prvotna cerkev je bila leta 1793 leta prezidana in leta 1810 popravljena in posvečena. Leta 1924 je prišel v Bogojino arhitekt Jože Plečnik. Župnik Ivan Baša naprosil, da bi naredil načrt za novo cerkev. Plečnik je naredil načrt za mogočno cerkev. Pozneje je načrt spremenil tako, da je ohranil staro cerkev. V letu 1925 so Bogojinčani začeli graditi in leta 1926 je bila cerkev v grobem

dograjena, le da je bila še brez lesenega stropa (dobila ga je leta 1930) in novih oltarjev (1954). Stari barokizirani stavbi so v letih 1925-1927 prizidali dvoladijsko nesimetrično zasnovo. Prizidan je bil tudi zvonik z ravno streho. V notranjščini je lesen strop z izdelki domače keramike. Plečnik je popolnoma ohranil staro župnijsko cerkev, ki je v svojem zahodnem delu značilen spomenik prekmurske gotike 14. stoletja, tako da služi sedaj za podkorno lopo in kor. Nova cerkev ima enoladijski prostor pravokotne oblike s pravokotnim prezbitერიem.

Zapeljala sva se v Mlajtince, točneje na večerjo v restavracijo Oaza. Privoščila sva si ponev Oaza in ponev Terasa. Večerja je zelo teknila. Pot sva nadaljevala do Male Nedelje, kjer sva na parkirišču pred hotelom parkirala avtodom in se odpravila na kopanje.

Ponvi

Zahod nad vodo zalitim peskokopom

Bioterme Mala Nedelja

Hotel in termalni park Bioterme ležita sredi neokrnjene narave med gozdovi, pašniki in griči, obdarjenimi z vinogradi, od koder prihaja pristna prleška kapljica. Hotel Bioterme je edini okolju prijazen hotel v SV delu Slovenije. Zgrajen je po standardih eko marjetice (evropski znak za okolju prijazne turistične namestitve), s svojo ponudbo in usmeritvijo pa sledi trendom trajnostnega razvoja turizma. Energijo za svoje delovanje pridobiva iz virov, ki ne obremenjujejo okolja. Poleg proizvodnje električne energije s sončnimi

sistemi se v celoti ogreva s termalno vodo. Za sprostitev in rekreacijo je na voljo 1.400 m² zunanjih vodnih površin v devetih bazenih s temperaturo vode med 27 °C in 36 °C. V pokritem bazenskem kompleksu je na voljo 600 m² vodnih površin v petih notranjih bazenih s temperaturo vode med 29 °C in 36 °C.

Bioterme Mala Nedelja
Moravci v Slovensih Goricah 34 b
9243 Mala Nedelja

☎ 0038625652000

N 46,514649
E 16,052206

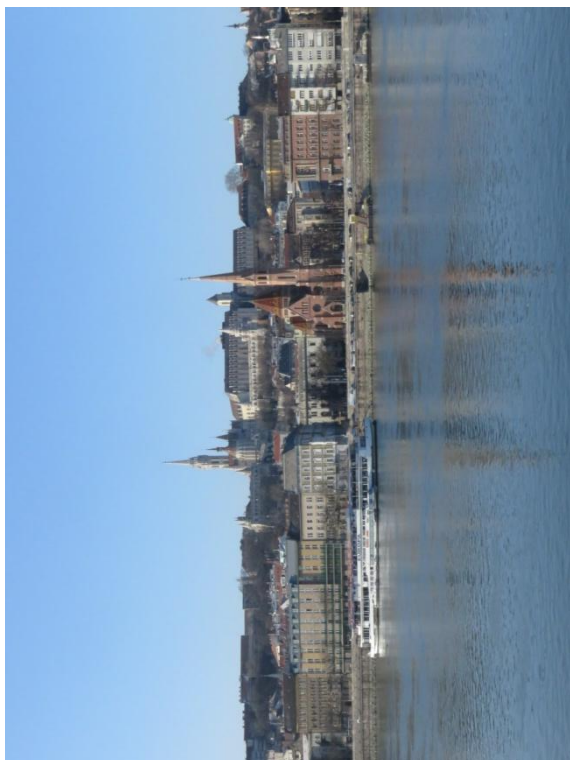
Petek, 02.01.2015

Mala Nedelja: 32.128 km

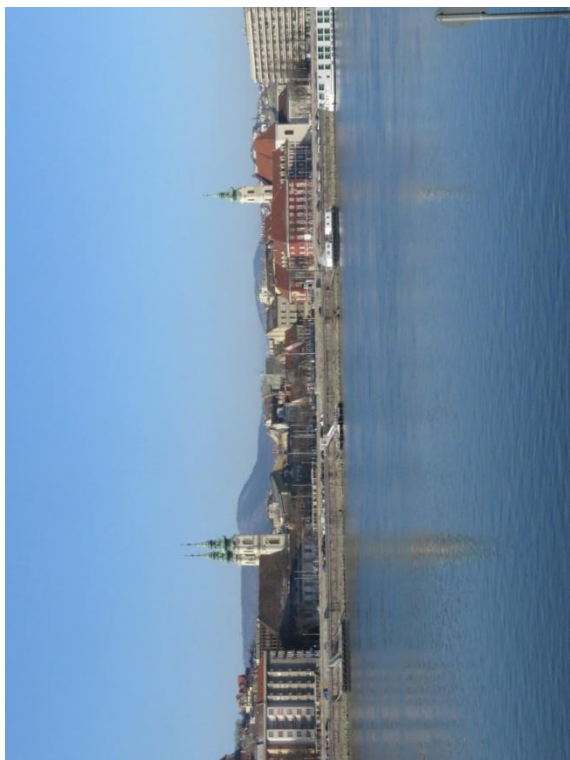
Spodnje Jarše: 32.376 km 248 km

Zajtrka, kava, dopoldansko kopanje v notranjih bazenih Bioterm Mala Nedelja. Po kopanju sva se odpeljalav Kuršince na Tursitično kmetijo Vrbnjak, kjer sem nabavil bučno olje in meso iz tunke. V križevcih pri Ljutomeru sva se zaustavila še v gostilni Šadl in si za kosilo privoščila sarme. Vožnja proti domu. Zaustavila sva se še v Spodnjih Jaršah, kjer sem prevzel daljinec za vstop na parkirni prostor. V Grosupljem sva šla na kavo (Amadeus). Z avtodomom sem se vrnil v Spodnje Jarše, kjer sem parkiral avtodom. Z vlakom v Ljubljano, domov z železniške postaje pa sem se odpravil peš.

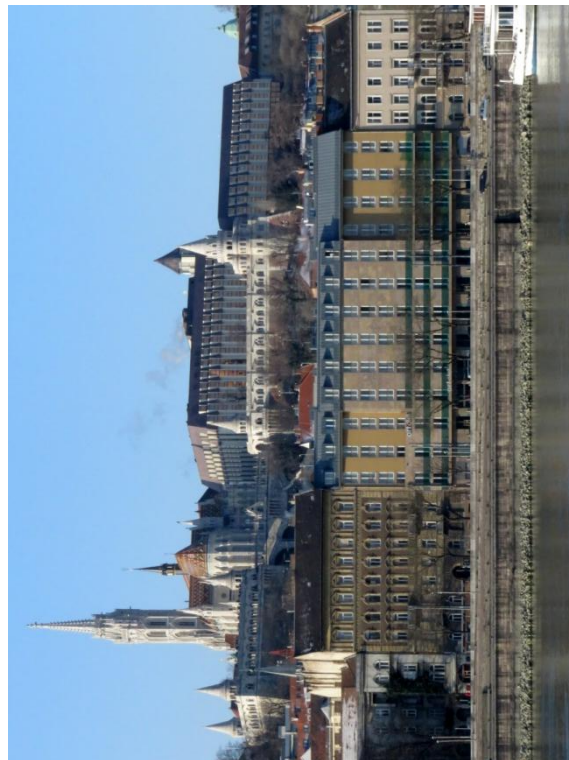
Z avtodomom sva prevozila 1.112 kilometrov, z mestnimi in turističnim avtobusi okoli 60 kilometrov, 3,15 km z ladjico po Donavi, koliko sva prehodila je pa veliko vprašanje, saj je GPS kar nekajkrat zatajil, vsekakor pa več kot 30 kilometrov.

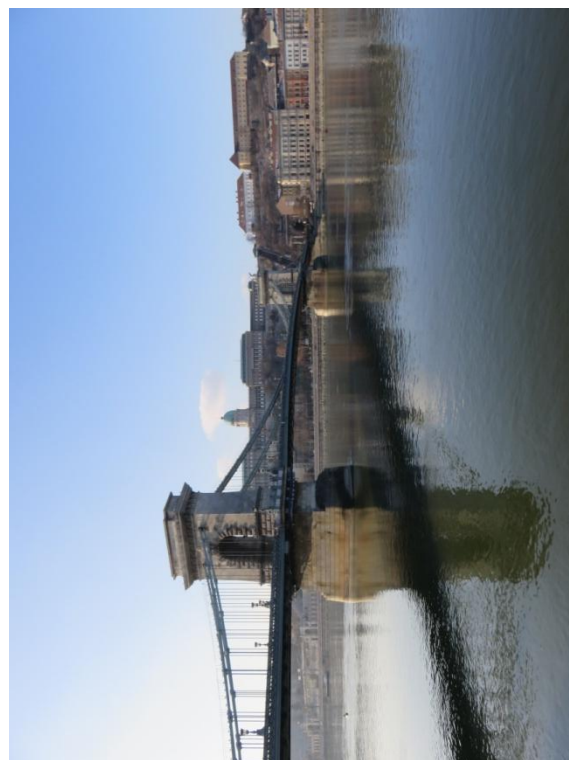
Pogled na grajski hrib

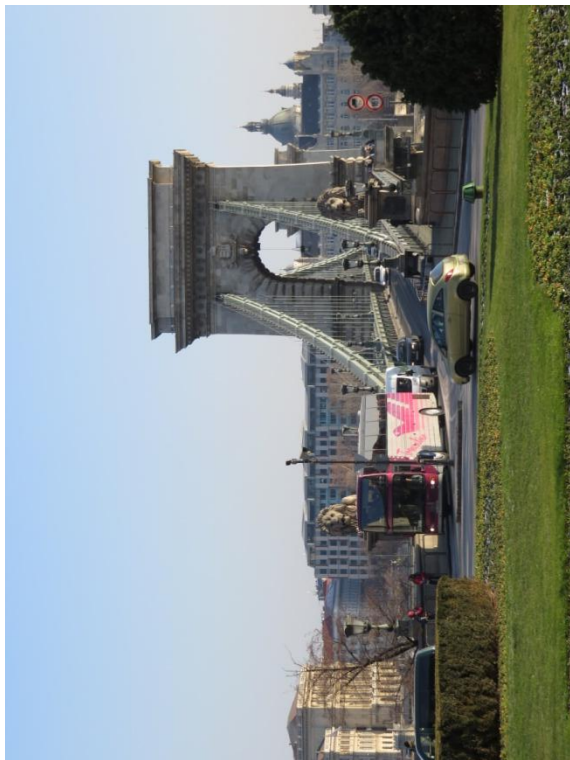
Cerkov sv. Ane

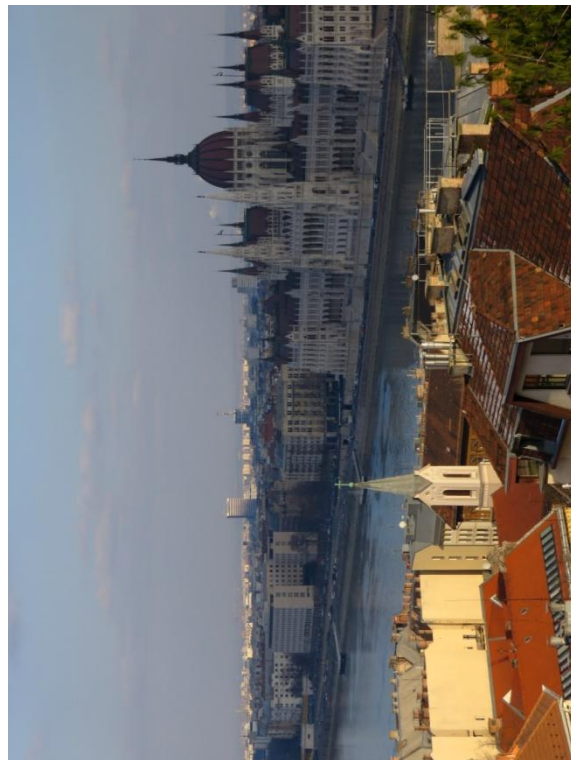
Matijeva cerkev in ribiška trdnjava

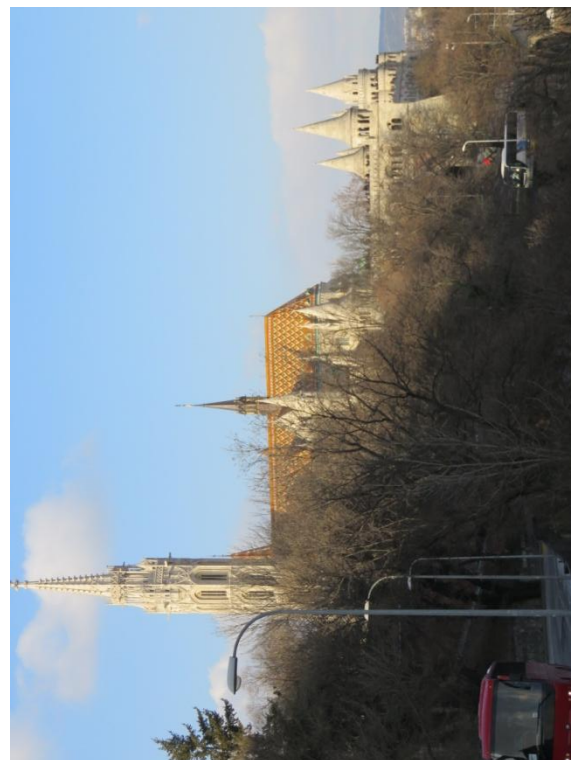
Verižni most

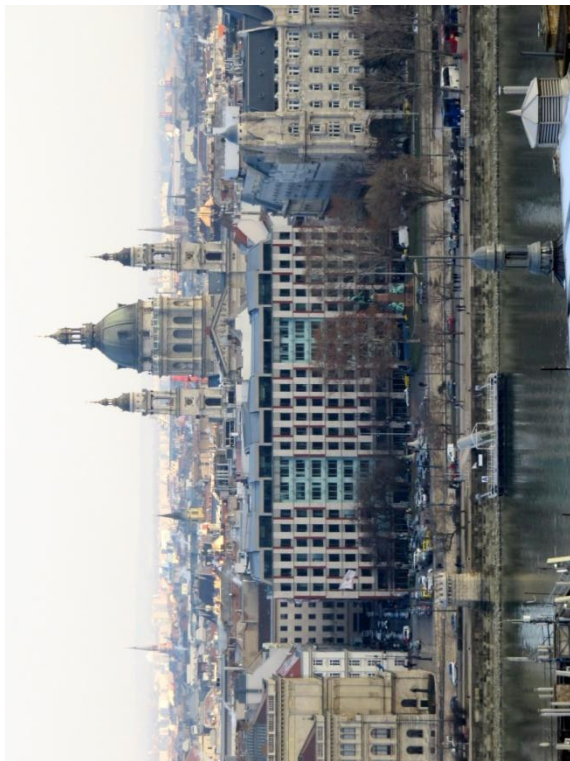
Verižni most

Parlament

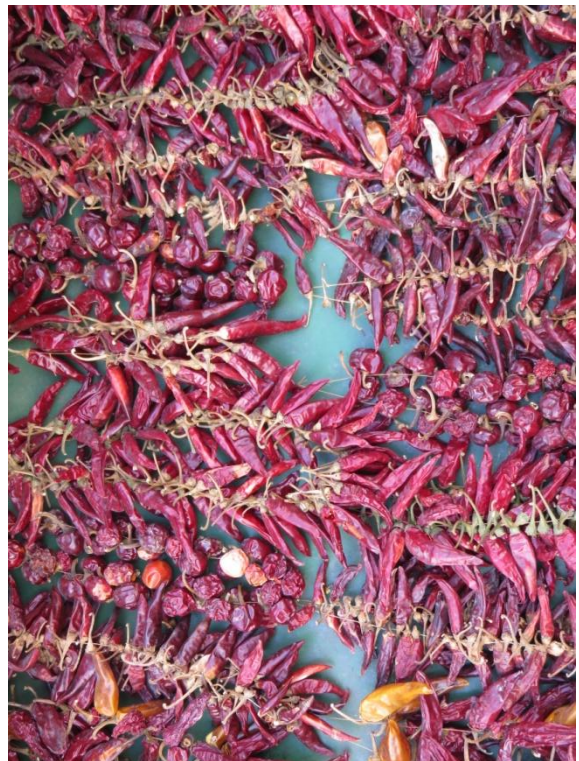
Matijeva cerkev

Bazilika sv. Štefana

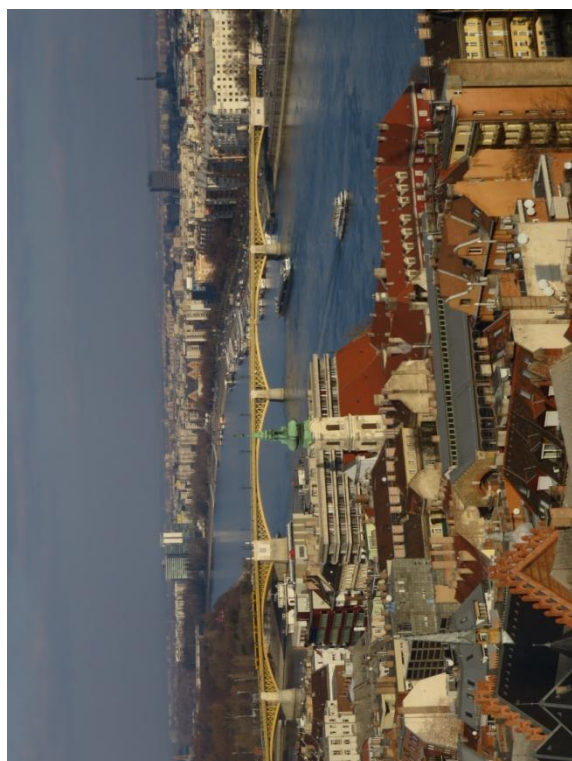
Matijeva cerkev

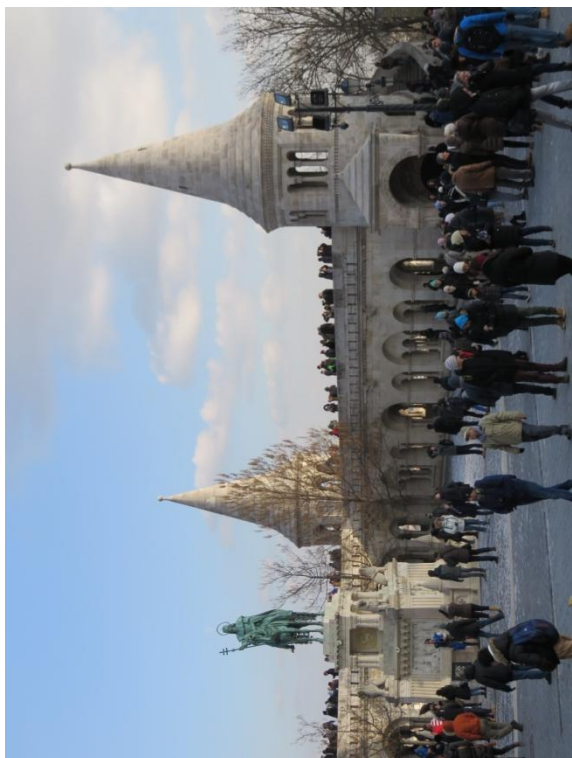
Paprika

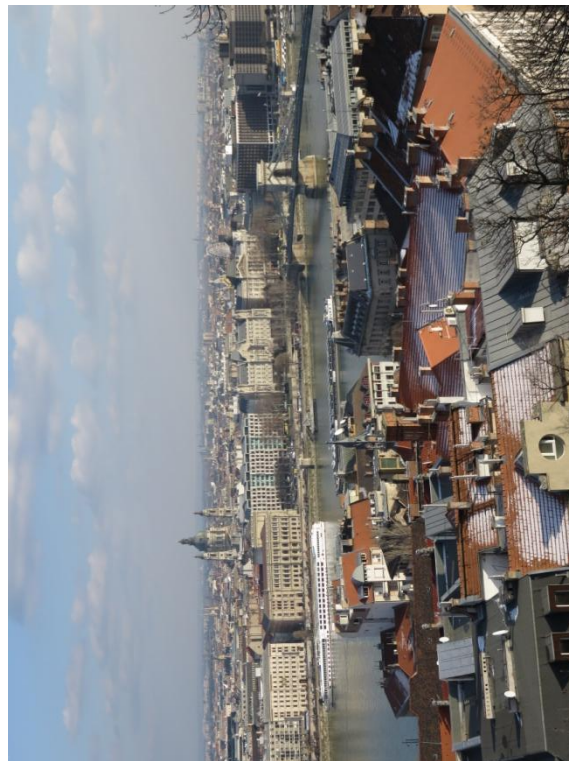
Trabant – »šparovček«

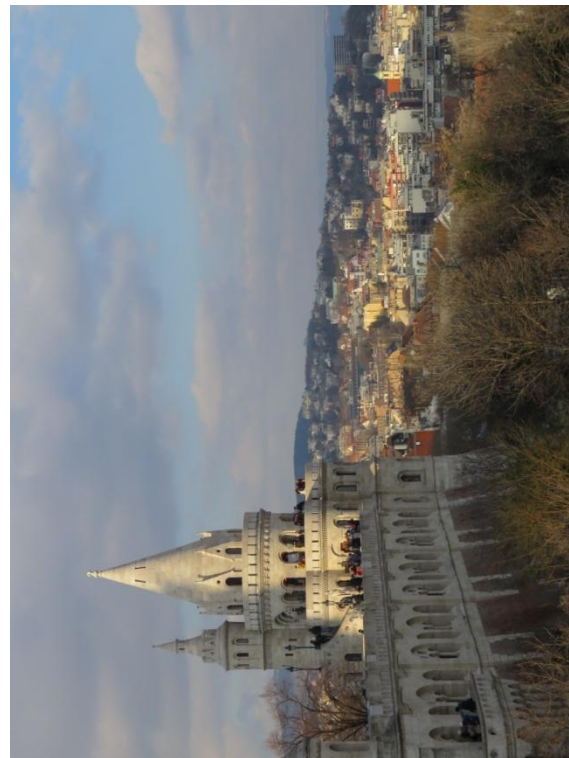
Margaretin most

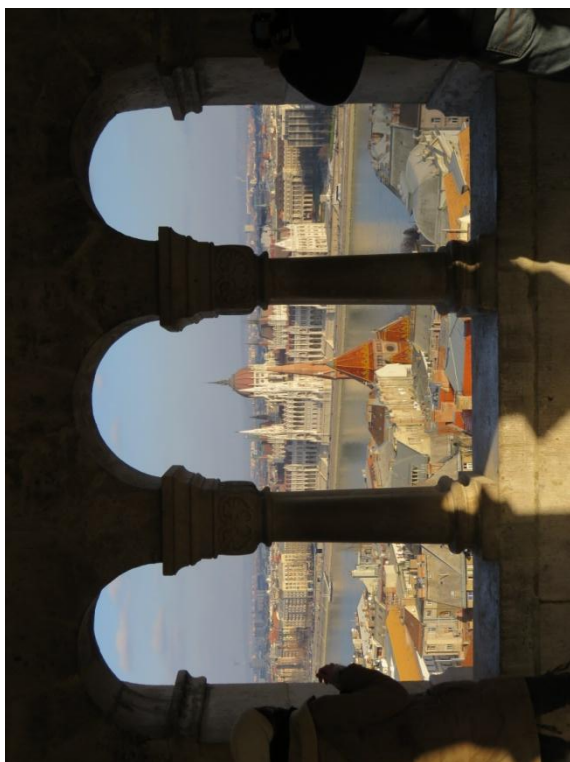
Ribiška utrdba

Bazilika sv. Štefana in Verižni most

Ribiška utrdba

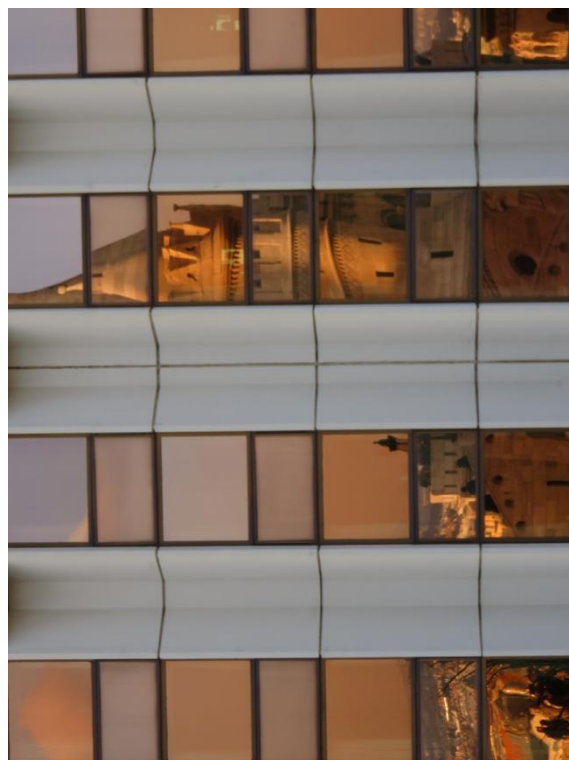
Parlament

Cerkev sv. Marije Magdalene

Poštni nabiralnik

Ribiška utrdba – odsev v steklu hotela Hilton

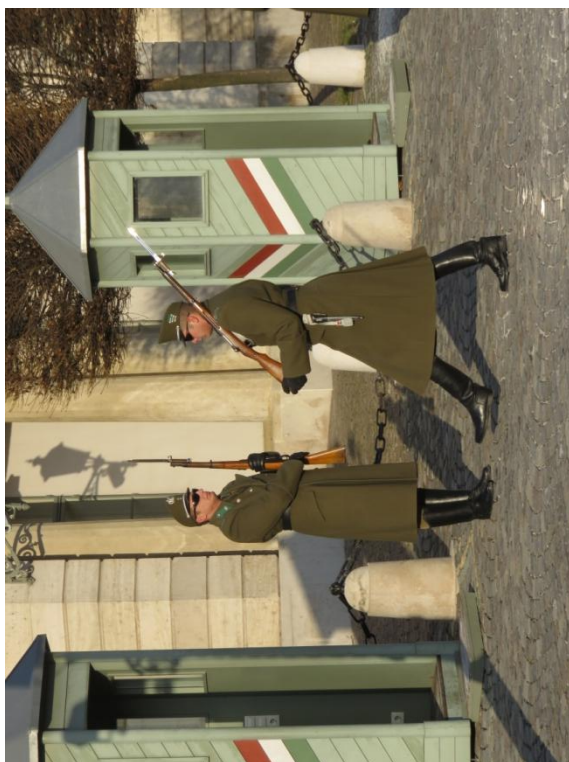
Menjava straže

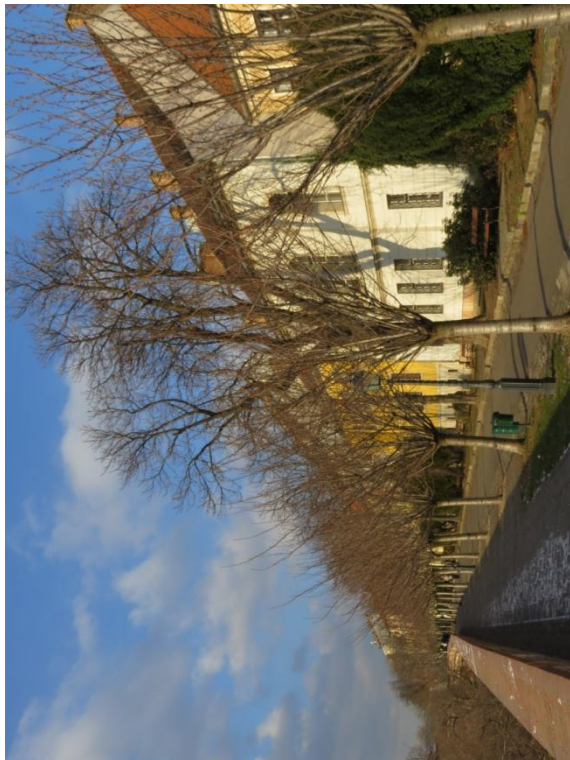
Menjava straže

Menjava straže

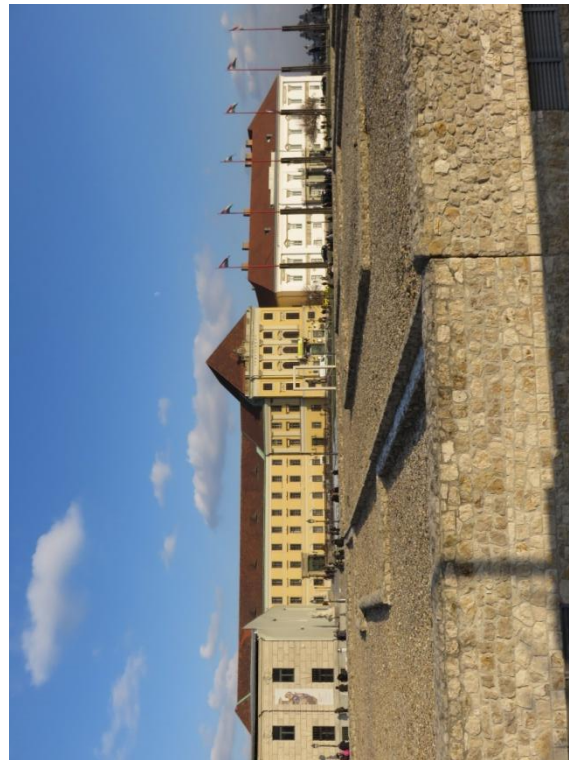
Menjava straže

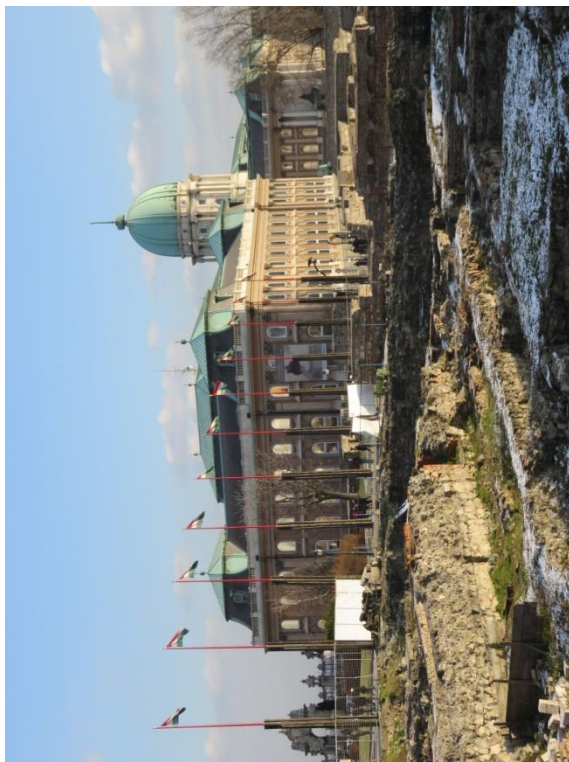
Ulica na grajskem hribu

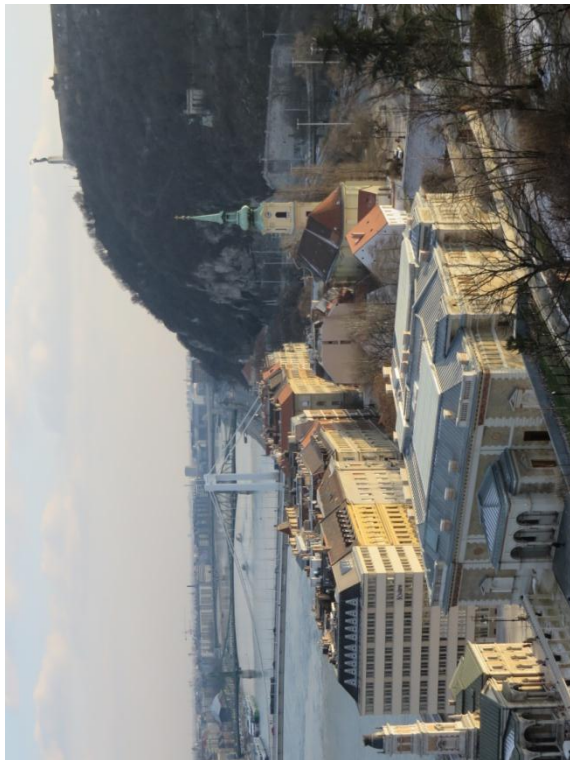
Fontana

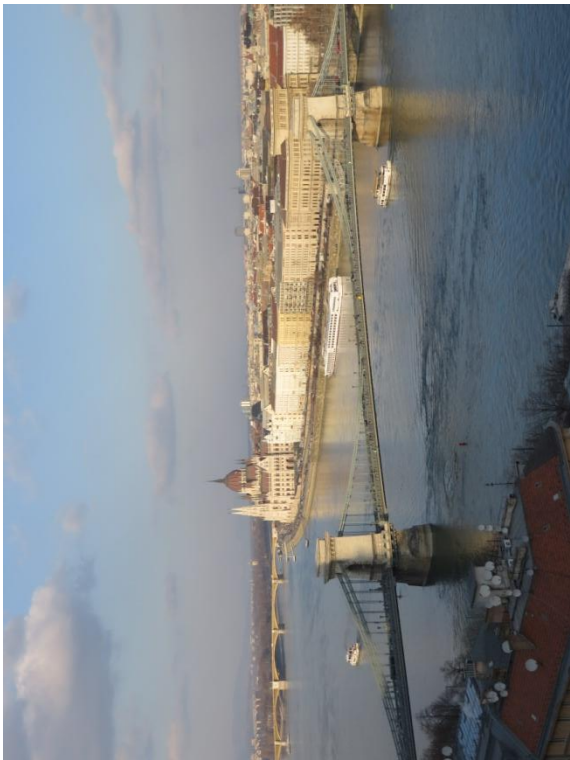
Sándorjev dvorec (bela zgradba)

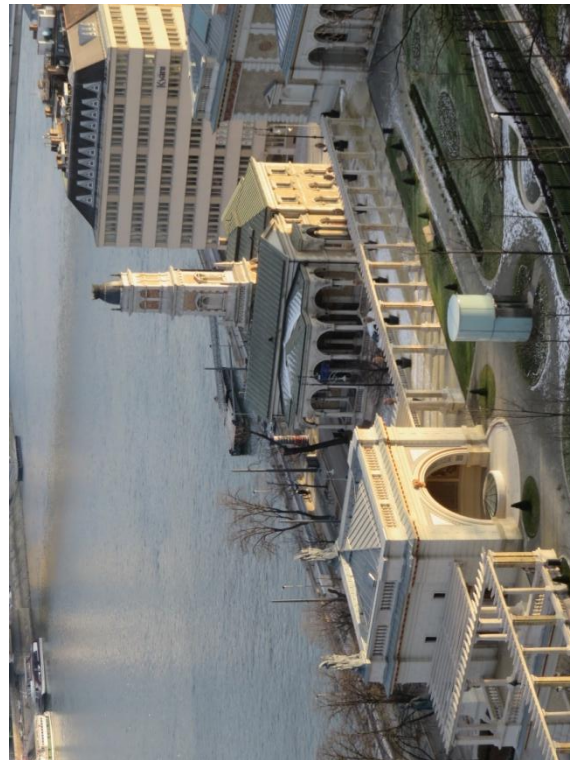
Kraljeva palača

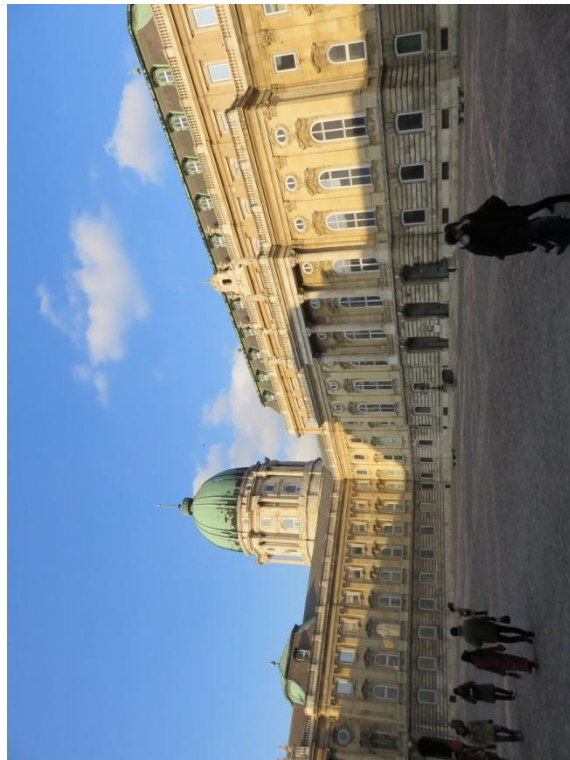
Elizabetin most in Gellértov grič

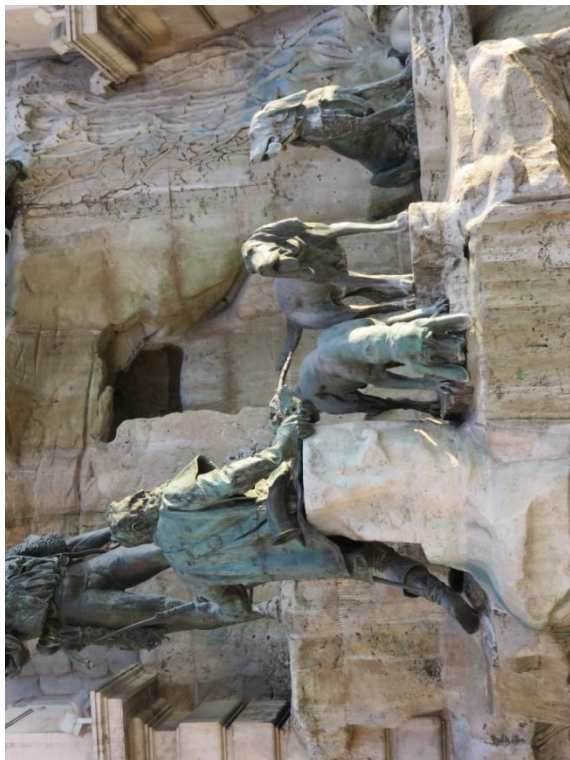
Verižni most in Parlament

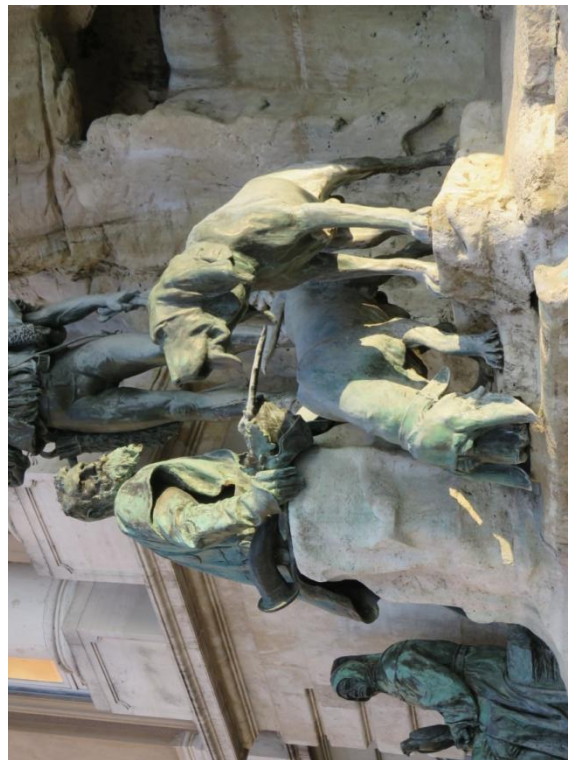
Várkert Bázár

Kraljeva palača

Matijev vodnjak - detajl

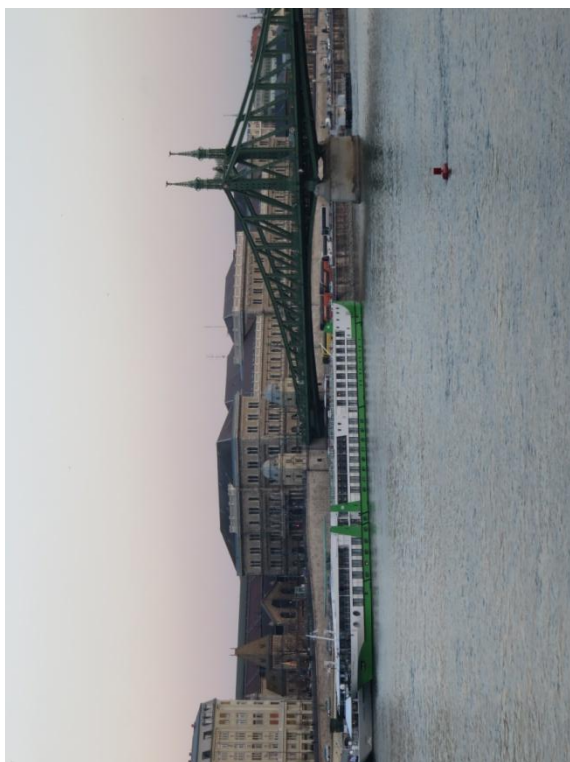
Matijev vodnjak - detajl

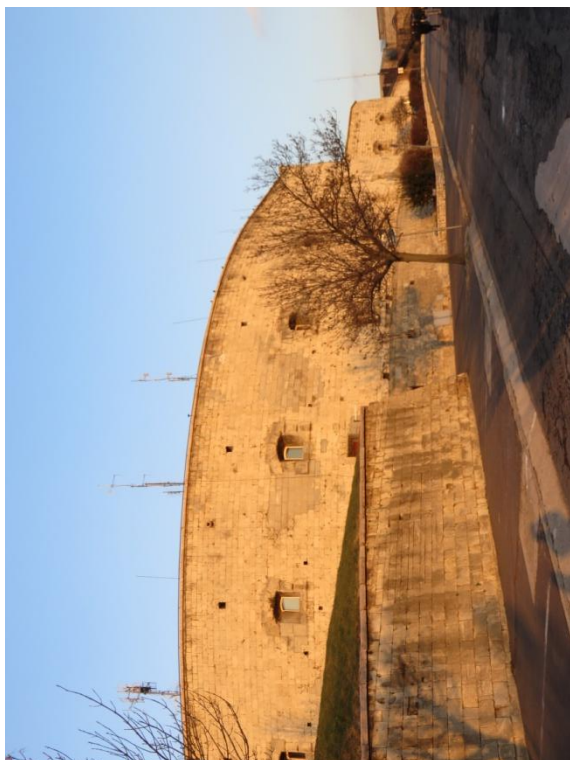
Matijev vodnjak - detajl

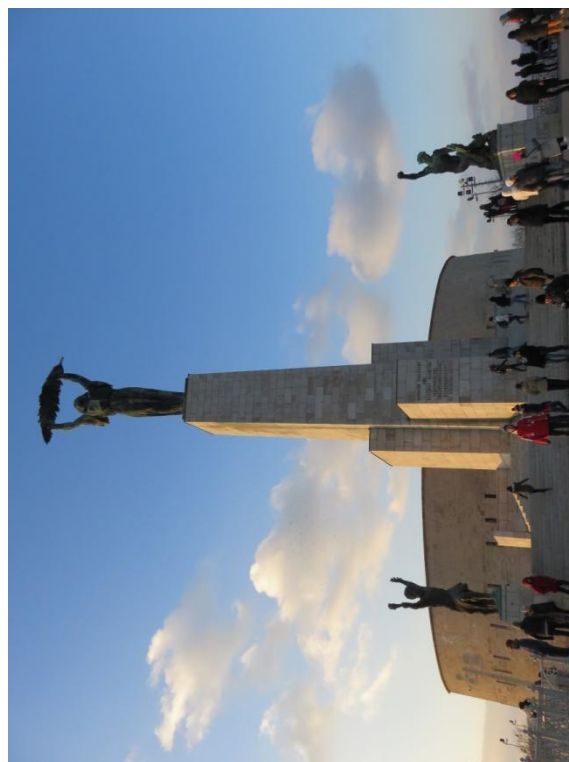
Matijev vodnjak - detajl

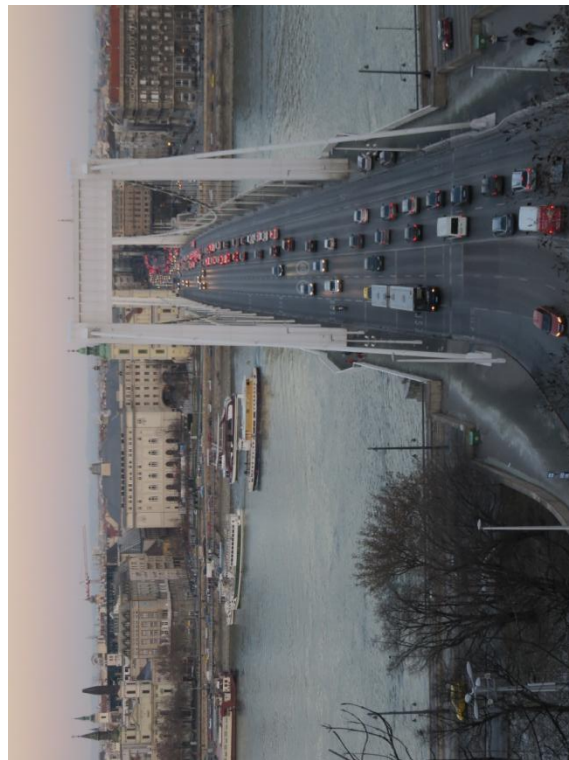
Most Liberty

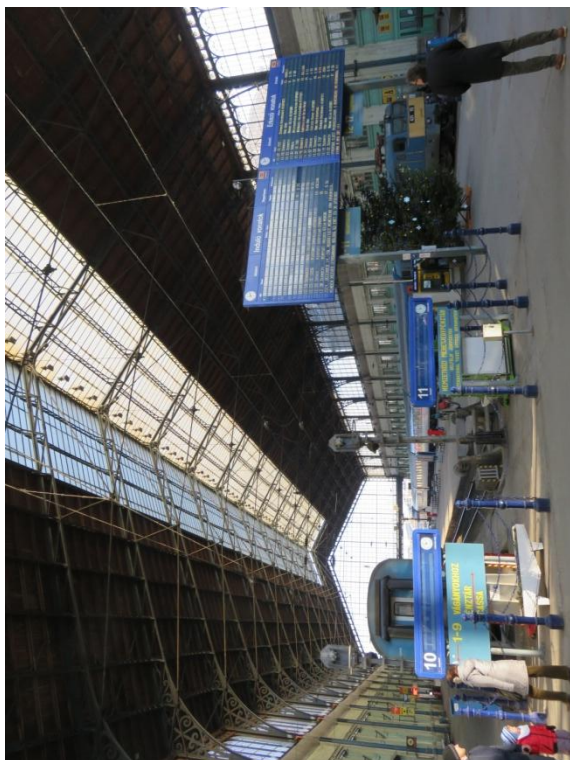
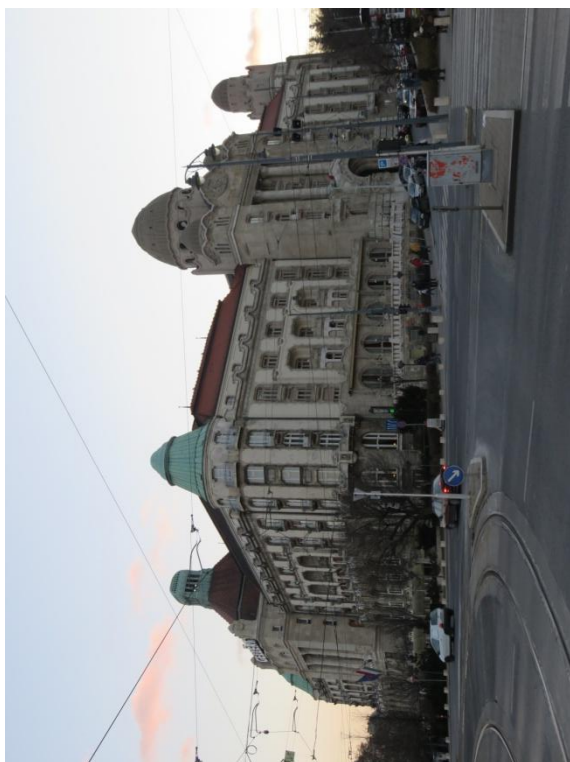
Citadela

Spomeník svobode

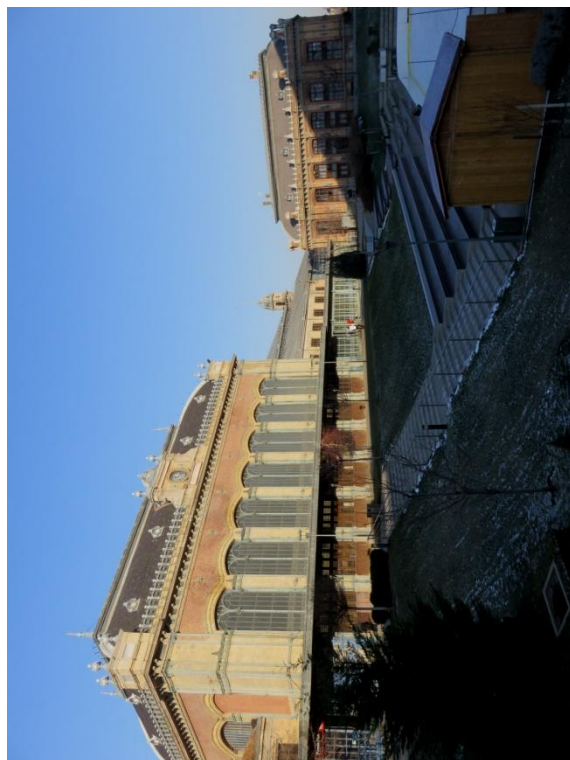
Elizabetin most

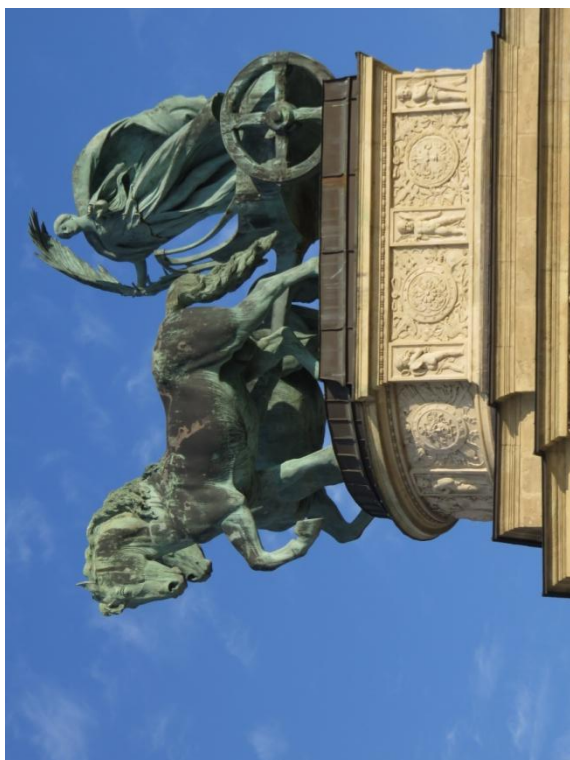
Železniška postaja Nyugati

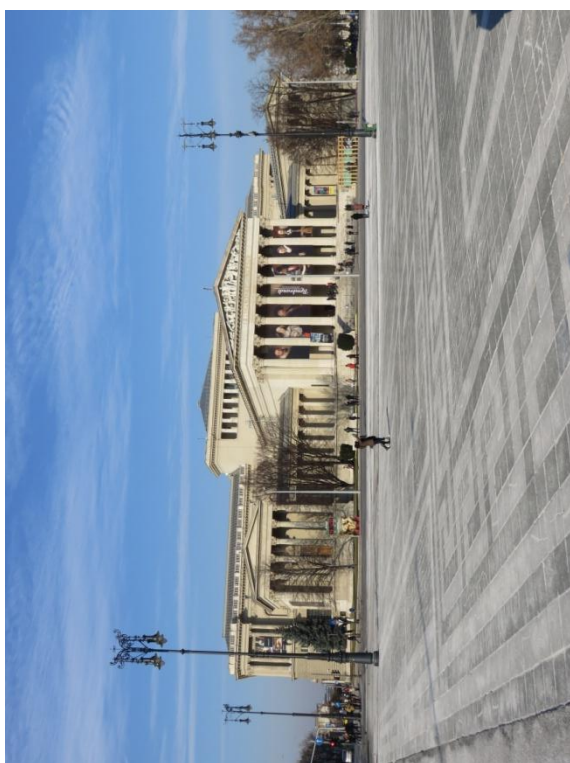
Velika pokrita tržnica

Železniška postaja Nyugati

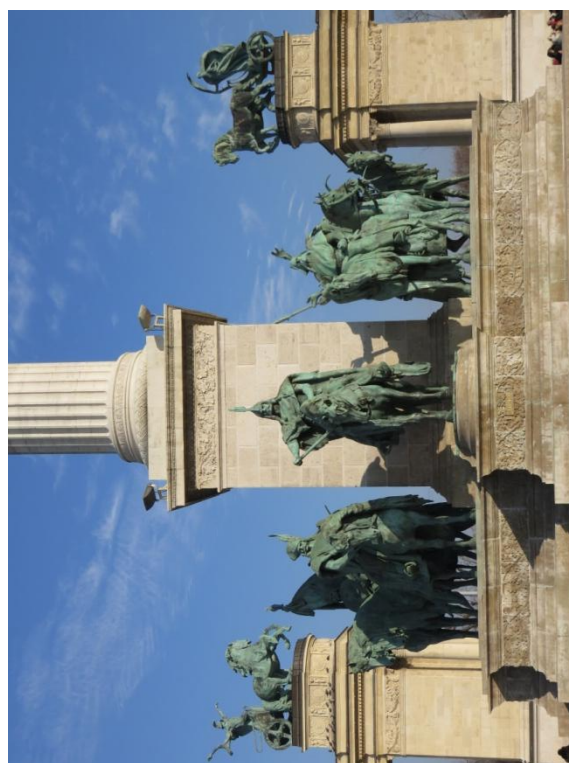
Trg herojev

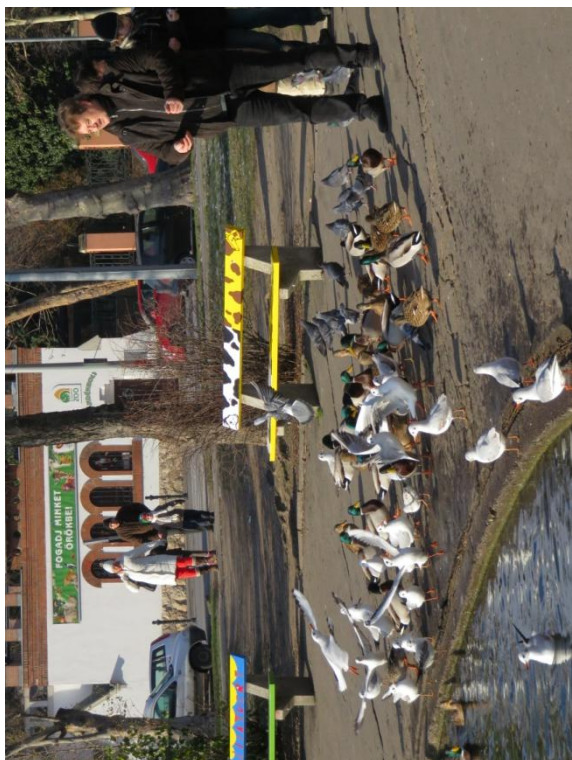
Muzej umetnosti

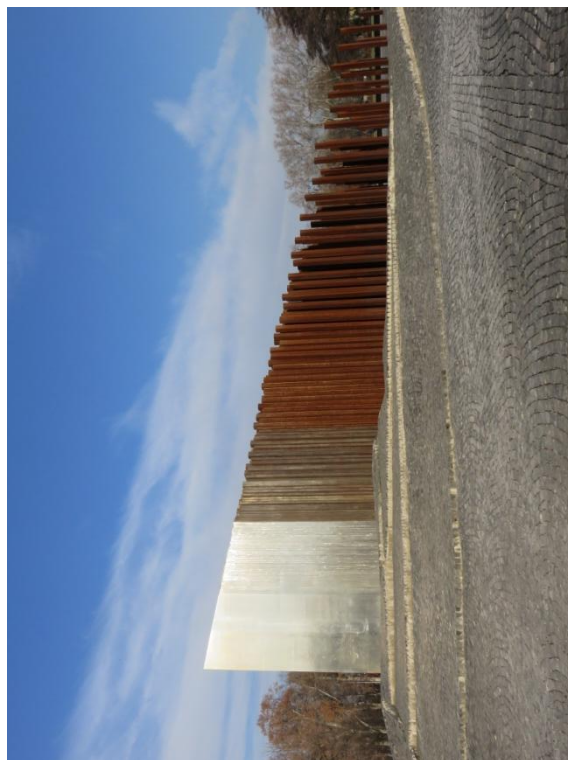
Trg herojev

Trg herojev

Hranjenje ptic

Spomenik revolucije

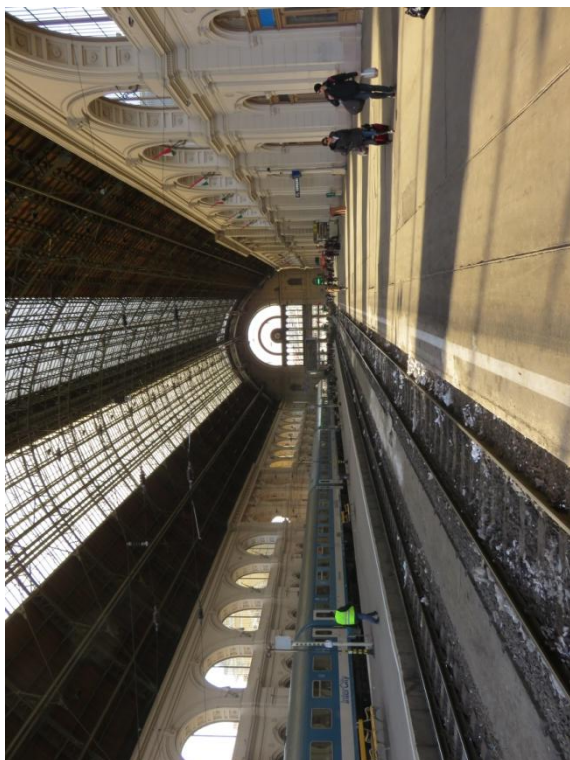
Izmenjava energij

Prepovedano hranjenje ptic

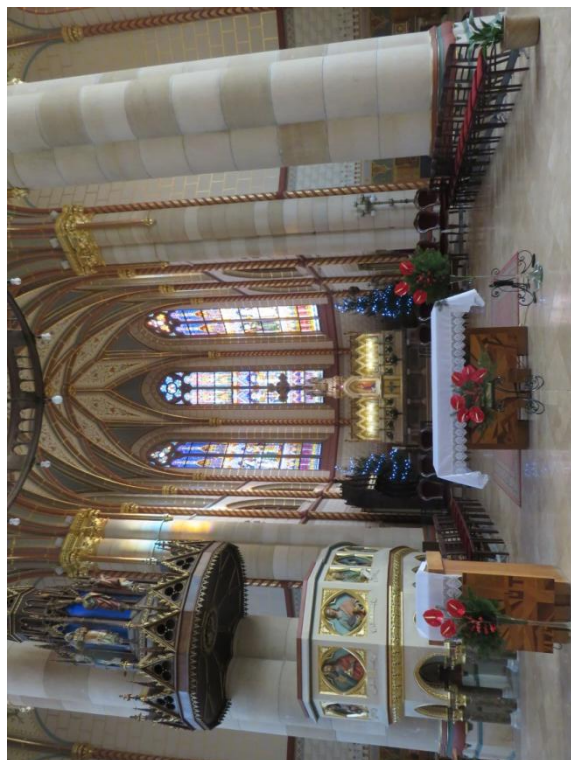
Železniška postaja Keleti

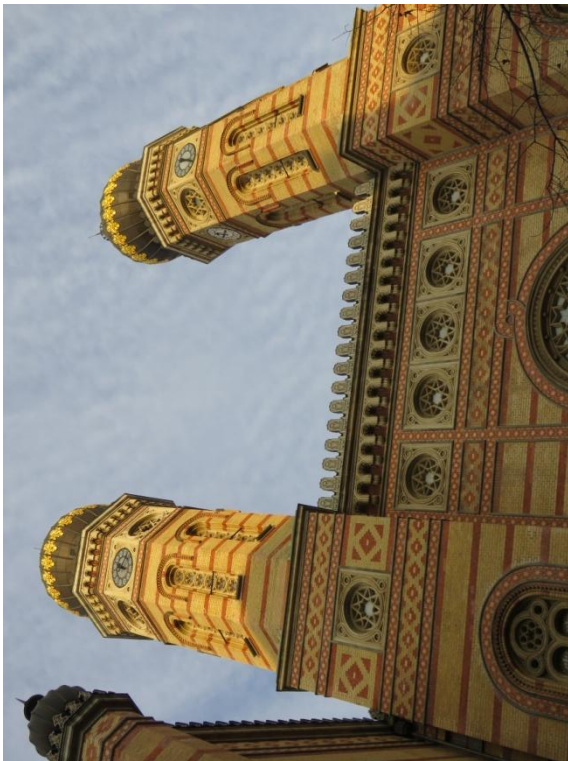
Železniška postaja Keleti

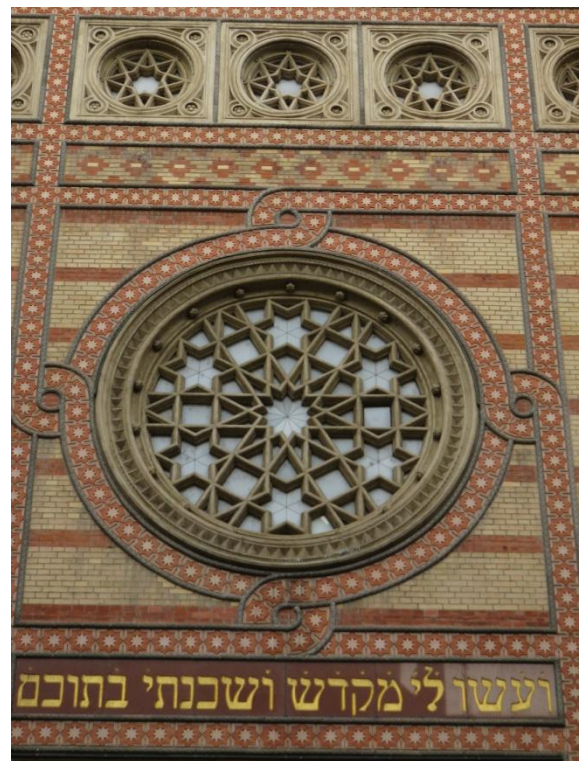
Cerkev sv. Elizabete

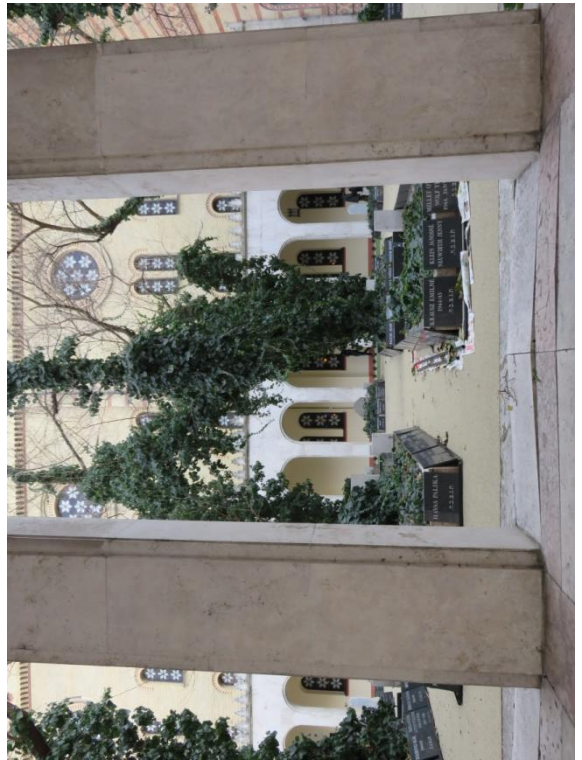
Cerkev sv. Elizabete

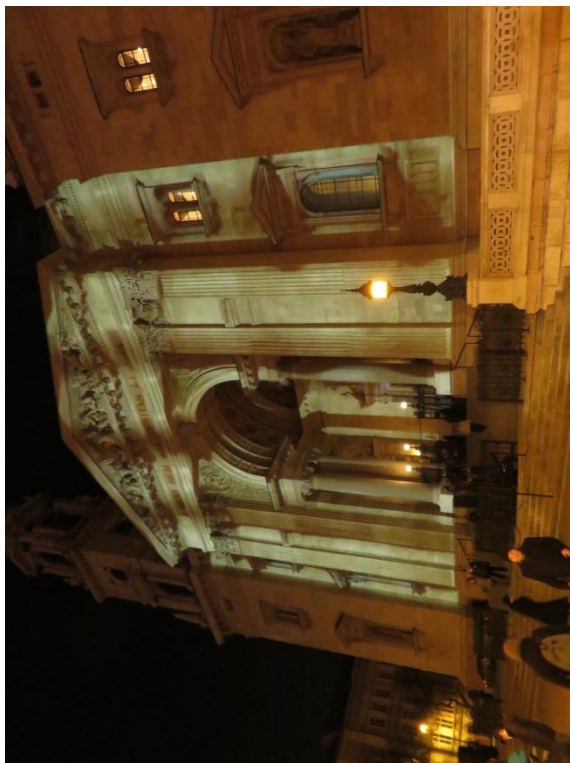
Sinagoga

Sinagoga

Sinagoga – spominske plošče

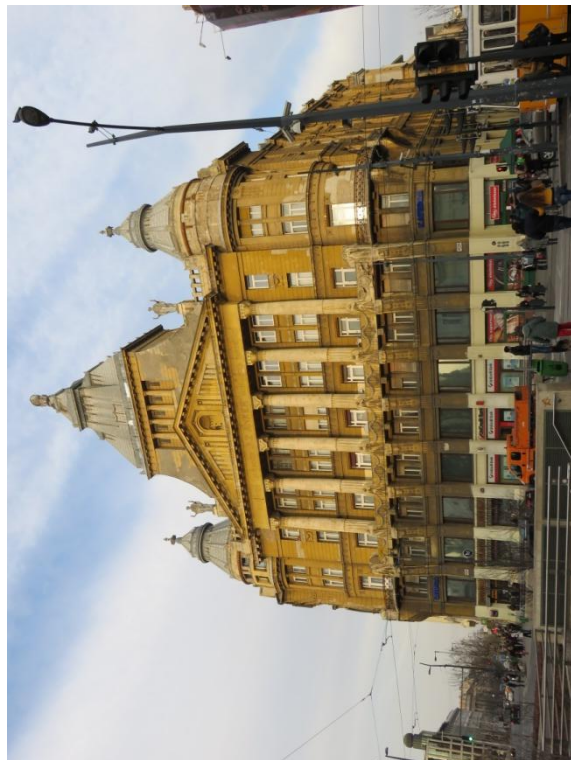
Bazilika sv. Štefana

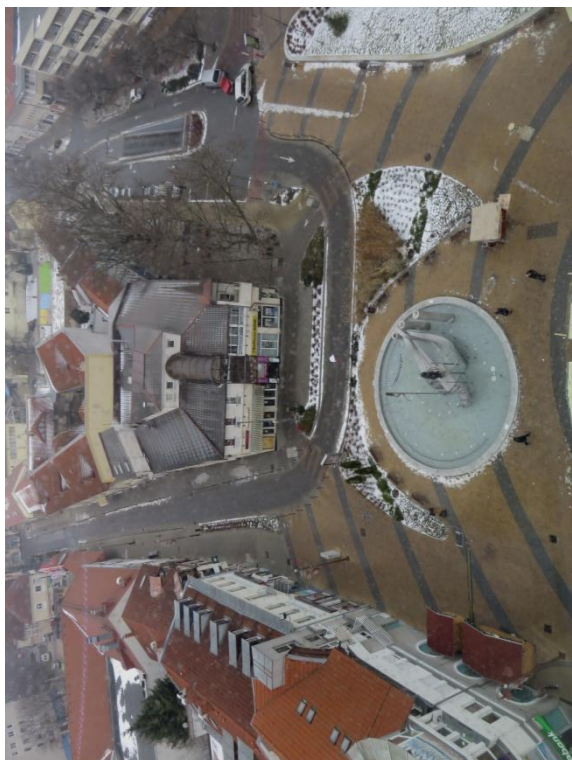

Trg Józsefa Nádorja

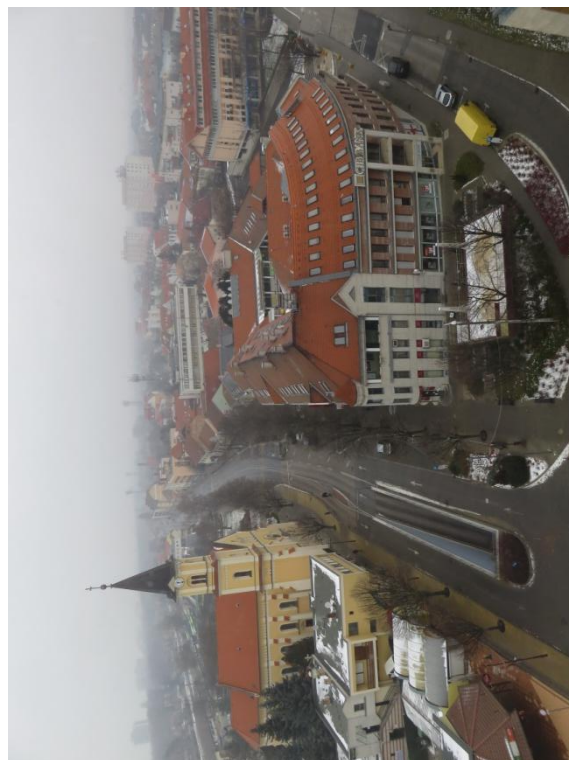

Kürtóskalács

Siofók

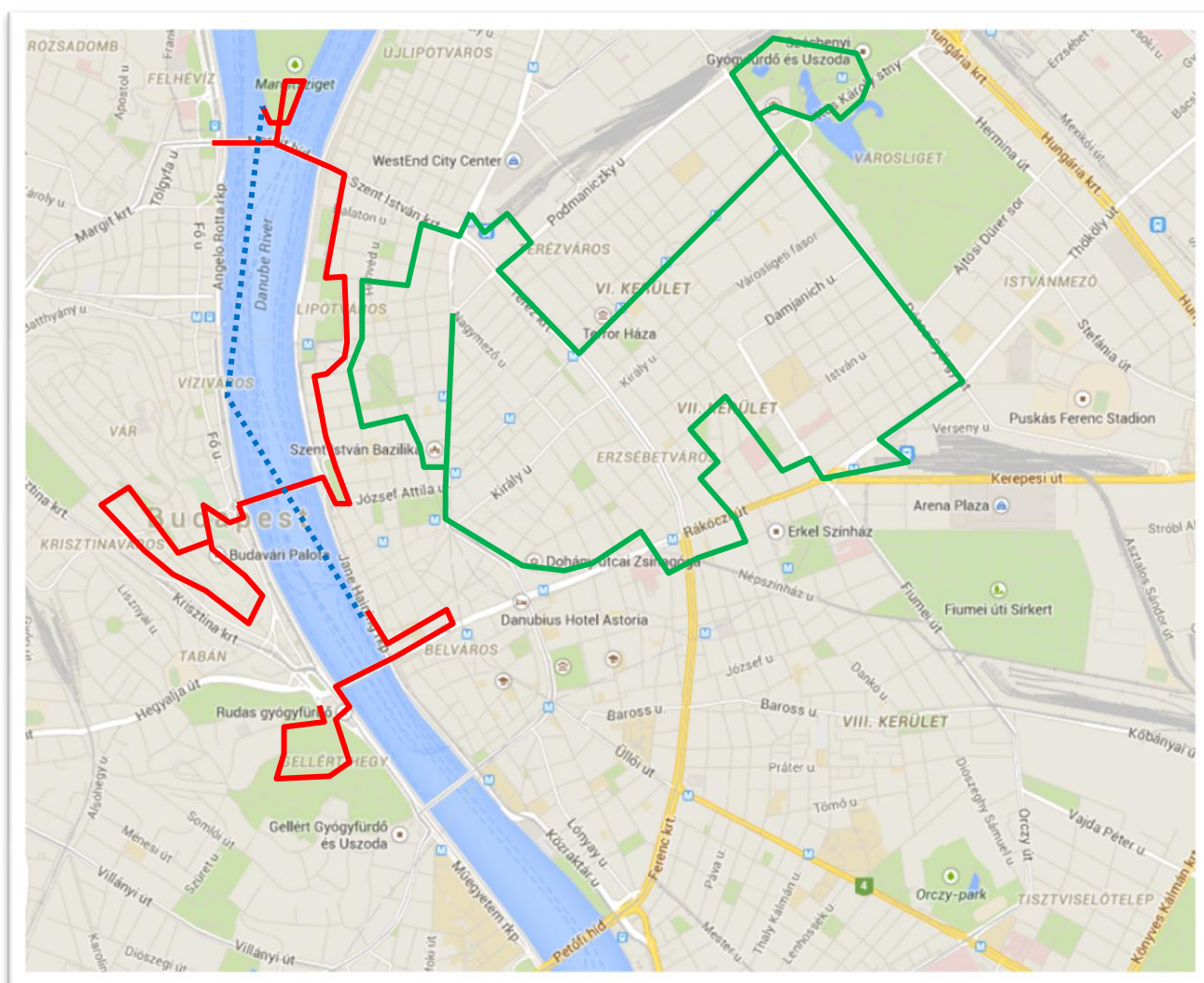
Siofók

Siofók

Siofók

Legenda:

- 30.12.2014 - peš
- ⋯ 30.12.2014 - ladjica
- 31.12.2014 - peš

